

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1 *Sistemul național de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului*

Art. 1. – (1) Prezenta lege instituie cadrul național de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, care include, fără a se limita la acestea, următoarele categorii de autorități și instituții:

- a) organele de urmărire penală;
- b) autorități și instituții publice cu atribuții de reglementare, informare și control în domeniu, precum unitatea de informații financiare a României, autorități cu atribuții de control financiar/fiscal sau autorități cu atribuții de control fiscal, autoritatea vamală;

c) organe de stat specializate în activitatea de informații prevăzute la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată, cu completările ulterioare;

d) autorități administrative autonome și instituții cu rol de reglementare și supraveghere sectorială și control a entităților raportoare, precum Banca Națională a României, Autoritatea de Supraveghere Financiară, Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc.

(2) Unitatea de informații financiare a României este Oficiul National de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, denumit în continuare *Oficiul*.

(3) Oficiul este autoritatea care coordonează realizarea evaluării riscurilor de spălare a banilor și finanțare a terorismului la nivel național, evaluare care se realizează în cooperare cu autoritățile și instituțiile prevăzute la alin. (1), cu asigurarea protecției datelor cu caracter personal. Oficiul coordonează răspunsul național la riscurile evaluate, în cooperare cu autoritățile și instituțiile prevăzute la alin. (1) și informează, în acest sens, Comisia Europeană, Autoritatea Europeană de Supraveghere și statele membre.

(4) În scopul prevenirii și combaterii riscurilor de spălare a banilor și finanțare a terorismului, autoritățile și instituțiile prevăzute la alin. (1) lit. b) – d) realizează evaluări ale riscului de producere a acestor fenomene infracționale la nivel sectorial și, după caz, emit reglementări sau instrucțiuni cu privire la factorii de risc și măsurile de contracarare și diminuare.

(5) Abordarea pe bază de risc se realizează, la nivel național, prin cel puțin următoarele componente:

a) stabilirea domeniilor și categoriilor de entități raportoare pe baza analizei riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la care acestea sunt expuse și stabilirea de obligații administrative în scopul atenuării acestor riscuri, precum și notificarea Comisiei Europene, de către Oficiu, a situațiilor de extindere a categoriilor de entități raportoare;

b) îndeplinirea obligațiilor impuse la lit. a) prin măsuri adoptate și aplicate de entitățile raportoare în funcție de riscul individual evaluat.

(6) Evaluările de risc prevăzute la alin. (3) și (4) sunt întocmite ținând cont de concluziile evaluării privind riscurile de spălare de bani și finanțare a terorismului realizată de Comisia Europeană, sunt actualizate cel puțin o dată la 4 ani la nivel sectorial și național, ținând cont de evoluția riscurilor și de eficacitatea măsurilor adoptate în scopul atenuării lor și sunt utilizate în vederea alocării și ierarhizării resurselor pentru combaterea spălării banilor și finanțării terorismului în mod eficient.

(7) Oficiul asigură publicarea, pe pagina proprie de internet, a unei sinteze a evaluării naționale de risc și transmite autorităților de supraveghere elementele relevante din evaluarea națională.

(8) Autoritățile de supraveghere pun de îndată la dispoziția entităților raportoare elementele relevante din evaluarea națională și sectorială corespunzătoare domeniului, în scopul realizării și actualizării propriilor evaluări ale riscului după finalizarea evaluărilor de risc prevăzute la alin. (3) și (4).

(9) Autoritățile și instituțiile prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și d) întocmesc statistici privind eficacitatea măsurilor de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, în domeniul specific de activitate, care includ:

a) date de măsurare a dimensiunii și a importanței diferitelor sectoare care intră în domeniul de aplicare al prezentei legi, inclusiv numărul de entități și persoane, precum și importanța economică a fiecărui sector;

b) date de măsurare a fazelor de raportare, de investigare și judiciare ale cadrului național de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, inclusiv numărul de rapoarte privind tranzacții suspecte înaintate către Oficiu, acțiunile întreprinse ca urmare a rapoartelor respective și, anual, numărul de cazuri investigate, numărul de persoane urmărite penal, numărul de persoane condamnate pentru infracțiuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, tipul de infracțiuni generatoare de bunuri supuse spălării banilor, în cazul în care aceste informații sunt disponibile, precum și valoarea în euro a bunurilor care au fost sechestrate sau confiscate;

c) dacă sunt disponibile, date care indică numărul și procentajul de rapoarte care au ca urmare o investigație suplimentară, împreună cu raportul anual către entitățile raportoare în care sunt detaliate utilitatea și urmările rapoartelor pe care le-au prezentat;

d) date privind numărul de cereri transfrontaliere de informații care au fost efectuate, primite, respinse parțial ori complet soluționate de către Oficiu.

(10) Autoritățile și instituțiile prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și d) transmit Oficiului, în format electronic, statisticile prevăzute la alin. (9), în forma stabilită de acesta. Oficiul asigură publicarea anuală a unei versiuni consolidate a statisticilor, pe pagina proprie de internet.

(11) Oficiul transmite Comisiei Europene statisticile prevăzute la alin. (10).

(12) Oficiul transmite Comisiei Europene, Autorității Europene de Supraveghere și statelor membre evaluarea de risc prevăzută la alin. (3).

SECȚIUNEA a 2-a

Definiții

Art. 2. – În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) prin *spălare a banilor* se înțelege infracțiunea prevăzută la art. 49;
b) prin *finanțarea terorismului* se înțelege infracțiunea prevăzută la art. 36 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare;

c) *bunuri* înseamnă activele de orice fel, corporale sau necorporale, mobile ori imobile, tangibile sau intangibile, precum și documentele juridice sau instrumentele sub orice formă, inclusiv electronică sau digitală, care atestă un titlu ori un drept sau interese cu privire la acestea;

d) *relație de corespondent* – reprezintă:

1. furnizarea de servicii bancare de către o instituție de credit în calitate de corespondent pentru o altă instituție de credit în calitate de respondent, inclusiv servicii de cont curent sau de depozit și servicii conexe, precum gestionarea numerarului, transferuri transfrontaliere de fonduri, compensarea cecurilor, servicii de conturi de corespondent accesibile direct clienților și servicii de schimb valutar;

2. relația dintre o instituție de credit și o instituție financiară ori dintre două instituții financiare, în vederea prestării de servicii similare celor de la pct. 1 de către instituția corespondentă pentru instituția respondentă, inclusiv relațiile stabilite pentru tranzacții cu titluri de valoare sau transferuri de fonduri;

e) *transferuri externe în și din conturi bancare* înseamnă transferurile transfrontaliere, precum și operațiunile de plăți și încasări efectuate pe teritoriul României de către un client nerezident;

f) *instituție de credit* înseamnă o instituție astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, inclusiv sucursalele situate într-un stat membru ale unei astfel de instituții, indiferent dacă sediul central este situat într-un stat membru sau într-un stat terț;

g) *instituție financiară* înseamnă:

1. întreprinderea, alta decât o instituție de credit, care efectuează una sau mai multe dintre activitățile enumerate la art. 18 alin. (1) lit. b) – 1), n) și n¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv furnizorii de servicii poștale care prestează servicii de plată și entitățile specializate care desfășoară activități de schimb valutar;

2. asigurătorii, asigurătorii compozit, asigurătorii captivi, asigurătorii micști, reasigurătorii, astfel cum sunt definiți la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările ulterioare, și intermediarii de asigurări și/sau reasigurări astfel cum sunt definiți la art. 3 pct. 11 și 13 din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu excepția intermediarilor secundari astfel cum sunt definiți la art. 3 pct. 16 din Legea nr. 236/2018;

3. depozitarii centrali, administratorii de fonduri alternative de investiții, contrapărți centrale, societățile de servicii de investiții financiare și alte entități autorizate în baza legislației naționale în vederea prestării serviciilor și activităților de investiții, societățile de administrare a investițiilor, societățile de investiții, entitățile care administrează un loc de tranzacționare, Fondul de compensare a investitorilor, așa cum sunt definiți potrivit prevederilor legale;

4. administratorii de fonduri de pensii private, în nume propriu și pentru fondurile de pensii private pe care le administrează;

5. sucursale situate într-un stat membru ale instituțiilor financiare prevăzute la pct. 1 – 4, indiferent dacă sediile lor reale sunt situate într-un stat membru sau într-un stat terț;

6. o întreprindere de investiții astfel cum este definită în legislația națională privind piețele de instrumente financiare;

7. un organism de plasament colectiv care își comercializează unitățile sau acțiunile;

h) prin *sucursală a unei instituții de credit sau financiare* se înțelege un punct de lucru care reprezintă o parte dependentă din punct de vedere juridic de o instituție de credit sau de o instituție financiară și care desfășoară direct toate sau unele dintre activitățile specifice acestora;

i) prin *relație de afaceri* se înțelege relația profesională legată de activitățile prestate de entitățile raportoare prevăzute la art. 5 și despre care, la momentul stabilirii contactului, se consideră a fi de o anumită durată;

j) prin *tranzacție ocazională* se înțelege tranzacția desfășurată în afara unei relații de afaceri, așa cum aceasta este definită la lit. i);

k) *bancă fictivă* înseamnă o instituție de credit, instituție financiară sau o altă instituție care desfășoară activități echivalente celor desfășurate de o instituție de credit sau financiară, care este înregistrată într-o jurisdicție în care aceasta nu are o prezență fizică prin care să se exercite efectiv conducerea și gestiunea instituției și care nu este afiliată unui grup financiar reglementat și supus efectiv unei supravegheri consolidate;

l) prin *furnizori de servicii pentru societăți și alte entități sau construcții juridice*, se înțelege orice persoană fizică sau juridică, care prestează cu titlu profesional oricare dintre următoarele servicii pentru terți:

1. constituie societăți sau alte persoane juridice;
2. exercită funcția de director ori administrator al unei societăți sau are calitatea de asociat al unei societăți de persoane sau a unei asocieri în participație ori o calitate similară în cadrul altor persoane juridice sau intermediază ca o altă persoană să exercite aceste funcții ori calități;
3. furnizează un sediu social, un domiciliu ales sau orice alt serviciu legat de o societate sau orice altă persoană juridică ori construcție juridică similară;
4. exercită calitatea de fiduciar într-o fiducie sau într-o construcție similară acesteia sau intermediază ca o altă persoană să exercite această calitate;
5. acționează sau intermediază ca o altă persoană să acționeze ca acționar pentru o persoană juridică, alta decât o societate ale cărei acțiuni sunt tranzacționate pe o piață reglementată care este supusă unor cerințe de publicitate în conformitate cu legislația Uniunii Europene sau cu standarde fixate la nivel internațional;

m) *grup* înseamnă un grup de întreprinderi format dintr-o societate-mamă, filialele acesteia și entități în cadrul cărora societatea-mamă sau filialele acesteia dețin o participație, precum și întreprinderile care au obligația depunerii situațiilor financiare consolidate, conform Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

n) *organism de autoreglementare* înseamnă uniunile, corpurile profesionale sau alte forme asociative ale profesiilor reglementate, care au competențe de reglementare a activității membrilor lor, prin emiterea de regulamente și instrucțiuni privind activitatea și conduita etică a

membrilor, de control și supraveghere a exercitării atribuțiilor legale ale acestora;

o) *conducere de rang superior* înseamnă orice persoană care deține cunoștințe suficiente privind expunerea entității la riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și care ocupă o funcție suficient de înaltă pentru a lua decizii cu efect asupra acestei expuneri, fără a fi necesar să fie întotdeauna un membru al organului colectiv de conducere și administrare;

p) *servicii de jocuri de noroc* înseamnă orice serviciu care presupune o miză cu valoare monetară în jocuri de noroc, inclusiv în cele cu un element de abilitate, cum ar fi loteriile, jocurile de cazinou, jocurile de poker și pariurile, furnizate într-un sediu fizic sau prin orice fel de mijloace la distanță, pe cale electronică sau cu ajutorul oricărui alt tip de tehnologii care facilitează comunicarea și la solicitarea individuală a destinatarului serviciilor;

r) *client/clientelă* înseamnă orice persoană fizică, juridică sau entitate fără personalitate juridică cu care entitățile raportoare desfășoară relații de afaceri ori cu care desfășoară alte operațiuni cu caracter permanent sau ocazional. Se consideră client al unei entități raportoare orice persoană cu care, în desfășurarea activităților sale, entitatea raportoare a negociat o tranzacție, chiar dacă respectiva tranzacție nu s-a finalizat, precum și orice persoană care beneficiază sau a beneficiat, în trecut, de serviciile unei entități raportoare;

s) termenii: prestator de servicii de plată, instituție de plată, agent, remitere de bani au semnificația prevăzută la art. 2, art. 5 pct. 1, pct. 16, pct. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare;

t) termenii: emitent de monedă electronică, instituție emitentă de monedă electronică, monedă electronică, distribuitor au semnificația prevăzută la art. 2 alin. (1), art. 4 alin. (1) lit. d) – f) din Legea nr. 127/2011 privind activitatea de emisie de monedă electronică, cu modificările ulterioare;

u) *sediu real* – sediul definit la art. 14 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

v) *stat membru* reprezintă stat membru al Spațiului Economic European.

Art. 3. – (1) În sensul prezentei legi, *persoane expuse public* sunt persoanele fizice care exercită sau au exercitat funcții publice importante.

(2) În sensul prezentei legi, prin *funcții publice importante* se înțeleg:

a) șefi de stat, șefi de guvern, miniștri și miniștri adjuncți sau secretari de stat;

b) membri ai Parlamentului sau ai unor organe legislative centrale similare;

c) membri ai organelor de conducere ale partidelor politice;

d) membri ai curților supreme, ai curților constituționale sau ai altor instanțe judecătorești de nivel înalt ale căror hotărâri nu pot fi atacate decât prin căi extraordinare de atac;

e) membri ai organelor de conducere din cadrul curților de conturi sau membrii organelor de conducere din cadrul consiliilor băncilor centrale;

f) ambasadori, însărcinați cu afaceri și ofițeri superiori în forțele armate;

g) membrii consiliilor de administrație și ai consiliilor de supraveghere și persoanele care dețin funcții de conducere ale regiilor autonome, ale societăților, cu capital majoritar de stat și ale companiilor naționale;

h) directori, directori adjuncți și membri ai consiliului de administrație sau membrii organelor de conducere din cadrul unei organizații internaționale.

(3) Niciuna dintre categoriile prevăzute la alin. (2) nu include persoane care ocupă funcții intermediare sau inferioare.

(4) Membri ai familiei persoanei expuse public sunt, în sensul prezentei legi:

a) soțul persoanei expuse public sau concubinul acesteia/persoana cu care aceasta se află în relații asemănătoare aceloră dintre soți;

b) copiii și soții ori concubinii acestora, persoanele cu care copiii se află în relații asemănătoare aceloră dintre soți;

c) părinții.

(5) Persoanele cunoscute ca asociați apropiați ai persoanelor expuse public sunt:

a) persoanele fizice cunoscute ca fiind beneficiarii reali ai unei persoane juridice, ai unei entități fără personalitate juridică ori ai unei construcții juridice similare acestora împreună cu oricare dintre persoanele prevăzute la alin. (2) sau ca având orice altă relație de afaceri strânsă cu o astfel de persoană;

b) persoanele fizice care sunt singurii beneficiari reali ai unei persoane juridice, ai unei entități fără personalitate juridică ori ai unei construcții juridice similare acestora, cunoscute ca fiind înființate în beneficiul de facto al uneia dintre persoanele prevăzute la alin. (2).

(6) Fără a aduce atingere aplicării, pe baza unei evaluări a riscului, a măsurilor suplimentare de cunoaștere a clienței, după împlinirea unui termen de un an de la data la care persoana a încetat să mai ocupe o funcție publică importantă în sensul alin. (2), entitățile raportoare nu mai consideră persoana respectivă ca fiind expusă public.

Art. 4. – (1) În sensul prezentei legi, prin *beneficiar real* se înțelege orice persoană fizică ce deține sau controlează în cele din urmă clientul și/sau persoana fizică în numele căruia/căreia se realizează, o tranzacție, o operațiune sau o activitate.

(2) Noțiunea de *beneficiar real* include cel puțin:

a) în cazul societăților prevăzute în Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

1. persoana sau persoanele fizice care dețin ori controlează în cele din urmă o persoană juridică prin exercitarea dreptului de proprietate, în mod direct sau indirect, asupra unui număr de acțiuni sau de drepturi de vot suficient de mare pentru a-i asigura controlul, ori prin participația în capitalurile proprii ale persoanei juridice, sau prin exercitarea controlului prin alte mijloace, persoana juridică deținută sau controlată nefiind o persoană juridică înregistrată la registrul comerțului ale cărei acțiuni sunt tranzacționate pe o piață reglementată și care este supusă unor cerințe de publicitate în acord cu cele reglementate de legislația Uniunii Europene ori cu standarde fixate la nivel internațional. Acest criteriu este considerat a fi îndeplinit în cazul deținerii a cel puțin 25% din acțiuni plus o acțiune sau participația în capitalurile proprii ale persoanei juridice într-un procent de peste 25%;

2. persoana sau persoanele fizice ce asigură conducerea persoanei juridice, în cazul în care, după epuizarea tuturor mijloacelor posibile și cu condiția să nu existe motive de suspiciune, nu se identifică nicio persoană fizică în conformitate cu pct.1, ori în cazul în care există orice îndoială că persoana identificată este beneficiarul real, caz în care entitatea raportoare este obligată să păstreze și evidența măsurilor aplicate în scopul identificării beneficiarului real în conformitate cu pct. 1 și prezentul punct;

b) în cazul fiduciilor:

1. constituitorul/constituitorii;
2. fiduciarul/fiduciarii;
3. protectorul/protectorii, dacă există;

4. beneficiarii sau, în cazul în care persoanele care beneficiază de construcția juridică sau entitatea juridică nu au fost încă identificate, categoria de persoane în al căror interes principal se constituie sau funcționează construcția juridică sau entitatea juridică;

5. oricare altă persoană fizică ce exercită controlul în ultimă instanță asupra fiduciei prin exercitarea directă sau indirectă a dreptului de proprietate sau prin alte mijloace;

c) în cazul entităților juridice precum fundațiile și al construcțiilor juridice similare fiduciilor, persoana fizică (persoanele fizice) care ocupă poziții echivalente sau similare celor menționate la lit. b);

d) în cazul persoanelor juridice altele decât cele prevăzute la lit. a) – c) și al entităților care administrează și distribuie fonduri:

1. persoana fizică beneficiară a cel puțin 25% din bunurile, respectiv părțile sociale sau acțiunile unei persoane juridice sau ale unei entități fără personalitate juridică, în cazul în care viitorii beneficiari au fost deja identificați;

2. grupul de persoane în al căror interes principal se constituie ori funcționează o persoană juridică sau entitate fără personalitate juridică, în cazul în care persoanele fizice care beneficiază de persoana juridică sau de entitatea juridică nu au fost încă identificate;

3. persoana sau persoanele fizice care exercită controlul asupra a cel puțin 25% din bunurile unei persoane juridice sau entități fără personalitate juridică, inclusiv prin exercitarea puterii de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor organelor de administrație, conducere sau supraveghere a respectivei entități.

CAPITOLUL II

Entități raportoare

Art. 5. – (1) Intră sub incidența prezentei legi următoarele entități raportoare:

a) instituțiile de credit persoane juridice române și sucursalele instituțiilor de credit persoane juridice străine;

b) instituțiile financiare persoane juridice române și sucursalele ale instituțiilor financiare persoane juridice străine;

c) administratorii de fonduri de pensii private, în nume propriu și pentru fondurile de pensii private pe care le administrează, cu excepția caselor de pensii ocupaționale profesionale;

d) furnizorii de servicii de jocuri de noroc;

e) auditorii, experții contabili și contabilii autorizați, cenzorii, persoanele care acordă consultanță fiscală, financiară, de afaceri sau contabilă;

f) notarii publici, avocații, executorii judecătorești și alte persoane care exercită profesii juridice liberale, în cazul în care acordă asistență pentru întocmirea sau perfectarea de operațiuni pentru clienții lor privind cumpărarea ori vânzarea de bunuri imobile, acțiuni sau părți sociale ori elemente ale fondului de comerț, administrarea instrumentelor financiare, valori mobiliare sau a altor bunuri ale clienților, operațiuni sau tranzacții care implică o sumă de bani sau un transfer de proprietate, constituirea sau administrarea de conturi bancare, de economii ori de instrumente financiare, organizarea procesului de subscriere a aporturilor necesare constituirii, funcționării sau administrării unei societăți; constituirea, administrarea ori conducerea unor astfel de societăți, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare sau a altor structuri similare, precum și în cazul în care participă în numele sau pentru clienții lor în orice operațiune cu caracter financiar ori vizând bunuri imobile;

g) furnizorii de servicii pentru societăți sau fiducii, alții decât cei prevăzuți la lit. e) și f);

h) agenții imobiliari;

i) alte entități și persoane fizice care comercializează, în calitate de profesioniști, bunuri sau prestează servicii, în măsura în care efectuează tranzacții în numerar a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, indiferent dacă tranzacția se execută printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care au o legătură între ele.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor alin. (1), agenții și distribuitorii instituțiilor emitente de monedă electronică și instituțiilor de plată, inclusiv cei ai instituțiilor din alte state membre care prestează servicii pe teritoriul României ori punctul central de contact, după caz, respectă obligațiile legale în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.

(3) În aplicarea alin. (2), instituțiile emitente de monedă electronică și instituțiile de plată le impun contractual agenților și distribuitorilor prin care prestează servicii pe teritoriul României conformarea la prevederile din prezenta lege și din reglementările emise în aplicarea acestora și stabilesc mecanismele de conformare.

CAPITOLUL III Obligații de raportare

SECȚIUNEA I *Raportul pentru tranzacții suspecte*

Art. 6. – (1) Entitățile raportoare prevăzute la art. 5 sunt obligate să transmită un raport pentru tranzacții suspecte exclusiv Oficiului dacă acestea cunosc, suspectează sau au motive rezonabile să suspecteze că:

a) bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni sau au legătură cu finanțarea terorismului; sau

b) persoana sau împuternicitul/reprezentantul/mandatarul acesteia nu sunt cine pretind a fi; sau

c) informațiile pe care entitatea raportoare le deține pot folosi pentru impunerea prevederilor prezentei legi; sau

d) în orice alte situații sau cu privire la elemente care sunt de natură să ridice suspiciuni referitoare la caracterul, scopul economic sau motivația tranzacției, cum ar fi existența unor anomalii față de profilul clientului, precum și atunci când există indicii că datele deținute despre client ori beneficiarul real nu sunt reale sau de actualitate, iar clientul refuză să le actualizeze ori oferă explicații care nu sunt plauzibile.

(2) Suplimentar situațiilor prevăzute la alin. (1), entitățile raportoare transmit un raport pentru tranzacții suspecte Oficiului atunci când circumstanțele factice obiective aferente unei relații de afaceri sau tranzacții ocazionale, corespund în tot sau în parte indicatorilor sau tipologiilor de tranzacții suspecte prezentate public de Oficiu.

(3) Entitățile raportoare consideră ca suspectă orice relație de afaceri sau tranzacție ocazională cu o persoană ale cărei date de identificare i-au fost comunicate punctual de către Oficiu. În acest caz un raport pentru tranzacții suspecte va fi transmis de către entitatea raportoare Oficiului, dispozițiile art. 9 alin. (1) nefiind aplicabile.

(4) Agenția Națională de Administrare Fiscală transmite de îndată un raport pentru tranzacții suspecte Oficiului atunci când, în aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau ieșirea din Comunitate, deținute de acestea la intrarea sau ieșirea din Uniune, cunoaște, suspectează sau are motive rezonabile să suspecteze că bunurile/fondurile provin din săvârșirea de infracțiuni sau au legătură cu finanțarea terorismului sau persoana a încălcat obligațiile stabilite prin acest regulament.

*SECȚIUNEA a 2-a**Raportarea tranzacțiilor care nu prezintă indicatori de suspiciune*

Art. 7. – (1) Entitățile raportoare, au obligația de a raporta către Oficiu tranzacțiile cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro.

(2) În situația în care tranzacțiile prevăzute la alin. (1) sunt derulate prin intermediul unei instituții de credit sau financiare, obligația de raportare revine acestuia, cu excepția operațiunilor din activitatea de remitere de bani care vor fi raportate conform alin. (5).

(3) Instituțiile de credit și instituțiile financiare definite conform prezentei legi vor transmite rapoarte on-line privind transferurile externe în și din conturi, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 15.000 euro.

(4) În sensul alin. (1) termenul de tranzacție include și operațiunile a căror valoare este fragmentată în tranșe mai mici decât echivalentul în lei a 15.000 euro, care au elemente comune cum ar fi: părțile tranzacțiilor, inclusiv beneficiarii reali, natura sau categoria în care se încadrează tranzacțiile și sumele implicate. Entitățile raportoare stabilesc în politici și normele interne prevăzute la art. 24 alin. (1), proporțional cu riscul spălării banilor și finanțării terorismului la care sunt expuse, termenul în care elementele comune prezintă relevanță, precum și orice alte scenarii ce ar putea da naștere unor tranzacții legate între ele.

(5) Pentru activitatea de remitere de bani, entitățile raportoare transmit Oficiului rapoarte privind transferurile de fonduri a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 2.000 euro.

(6) Agenția Națională de Administrare Fiscală transmite Oficiului rapoarte privind informațiile cuprinse în declarațiile persoanelor fizice privind numerarul în valută și/sau în monedă națională, care este egal sau depășește limita stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005, deținute de acestea la intrarea sau ieșirea din Uniune.

(7) Raportul pentru tranzacțiile prevăzute la alin. (1), (3) și (5) se transmite Oficiului în cel mult 3 zile lucrătoare de la momentul efectuării tranzacției, iar raportul prevăzut la alin. (6) se transmite Oficiului în cel mult 3 zile lucrătoare de la momentul depunerii declarației conform Regulamentului (CE) nr. 1889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005, deținute de acestea la intrarea sau ieșirea din Uniune, conform unei metodologii aprobată prin ordin al președintelui Oficiului.

SECȚIUNEA a 3-a
Reguli privind raportarea

Art. 8. – (1) Entitățile raportoare prevăzute la art. 5 transmit, de îndată, Oficiului raportul pentru tranzacții suspecte prevăzut la art. 6 înainte de efectuarea oricărei tranzacții, aferente clientului, care are legătură cu suspiciunea raportată.

(2) Oficiul confirmă, de îndată, în scris, prin alocarea numărului de înregistrare, inclusiv prin mijloace electronice, primirea raportului de tranzacții suspecte.

(3) Tranzacția nu se efectuează până la expirarea unui termen de 24 de ore de la momentul înregistrării prevăzute la alin. (2). Dacă Oficiul nu dispune suspendarea efectuării tranzacției în termenul menționat anterior, entitatea raportoare poate efectua tranzacția.

(4) În scopul de a analiza tranzacția și de a verifica suspiciunea, Oficiul poate suspenda efectuarea unei tranzacții până la 48 ore, ca urmare a informațiilor primite în baza prevederilor prezentei legi, a unor solicitări în acest sens venite din partea organelor judiciare române sau ale instituțiilor străine care au atribuții asemănătoare și care au obligația păstrării secretului în condiții similare sau în baza altor informații deținute. Decizia Oficiului, de suspendare a efectuării unei tranzacții, este comunicată entității raportoare de îndată, atât în format letric cât și în format electronic și va fi implementată imediat.

(5) Dacă nu se confirmă suspiciunea raportată, Oficiul decide încetarea suspendării unei tranzacții înainte de expirarea termenului prevăzut la alin.(4), decizie care este comunicată entității raportoare de îndată și care va fi implementată imediat.

(6) Înainte de expirarea termenului prevăzut la alin. (4), Oficiul, dacă consideră necesar, poate solicita o singură dată, motivat, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prelungirea suspendării efectuării tranzacției cu cel mult 72 de ore, care se calculează începând de la ora la care expiră decizia de suspendare.

(7) Oficiul poate solicita motivat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție încetarea prelungirii suspendării oricând în termenul prevăzut la alin. (6).

(8) Decizia Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se comunică de îndată Oficiului, care la rândul său o comunică de îndată entității raportoare.

(9) Dacă până la expirarea termenului stabilit prin decizia de suspendare Oficiul nu a comunicat decizia de prelungire a suspendării, entitatea raportoare poate efectua tranzacția.

(10) Dacă termenele stabilite pe ore, potrivit alin. (3), (4) și (6) se împlinesc într-o zi declarată nelucrătoare pentru instituțiile publice implicate în procedura de suspendare, acestea se prorogă până la aceeași oră din următoarea zi lucrătoare.

(11) Forma și conținutul rapoartelor prevăzute la art. 6 și 7 pentru entitățile raportoare financiare și nonfinanciare, precum și metodologia de transmitere a acestora, sunt stabilite prin ordin al președintelui Oficiului, cu consultarea autorităților de supraveghere și organismelor de auto reglementare.

(12) Entitățile raportoare au obligația de a transmite Oficiului rapoartele stabilite la art. 6, 7 și art. 9 alin. (1), numai în format electronic, prin canalele puse la dispoziție de către acesta, în forma și conținutul stabilite în temeiul alin.(11).

(13) Oficiul va returna entității raportoare sau autorității vamale rapoartele care nu respectă forma și conținutul stabilite de către acesta și va considera obligația de raportare ca fiind neîndeplinită până la remedierea deficiențelor.

(14) Deficiențele indicate de Oficiu vor fi remediate și un nou raport va fi transmis de către entitatea raportoare sau autoritatea vamală în cel mult două zile lucrătoare de la data primirii raportului returnat. În cazul raportului pentru tranzacții suspecte, termenul prevăzut la alin. (3) va curge de la momentul confirmării de către Oficiu a primirii raportului completat corespunzător.

(15) Rapoartele prevăzute la art. 6, 7 și art. 9 alin. (1), precum și orice alte documente primite de Oficiu prin care sunt semnalate suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului nu constituie petiție în sensul Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 233/2002, cu modificările ulterioare.

Art. 9. – (1) Prin excepție de la prevederile art. 8, entitățile raportoare pot să efectueze o tranzacție care are legătură cu tranzacția suspectă, fără raportarea prealabilă, dacă abținerea de la realizarea tranzacției este imposibilă sau dacă neefectuarea ei ar zădărnici eforturile de urmărire a beneficiarilor tranzacției suspecte, cu menținerea obligației de a transmite un raport de tranzacții suspecte exclusiv către Oficiu de

îndată, dar nu mai târziu de 24 de ore, de la efectuarea tranzacției, precizând și motivul pentru care nu au fost respectate dispozițiile art.8.

(2) Entitățile raportoare vor transmite de îndată, un raport de tranzacții suspecte, exclusiv către Oficiu, atunci când constată că o tranzacție sau mai multe tranzacții care au fost efectuate și care au legătură cu activitatea clientului prezintă suspiciuni de spălarea banilor sau finanțarea terorismului.

(3) Persoanele prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. e) și f) au obligația de a transmite un raport de tranzacții suspecte numai în măsura în care nu sunt avute în vedere informațiile pe care acestea le primesc de la unul dintre clienții lor sau le obțin în legătură cu aceștia în cursul evaluării situației juridice a clientului în cadrul unor proceduri judiciare sau al îndeplinirii obligației de apărare sau de reprezentare a clientului în proceduri judiciare sau în legătură cu aceste proceduri, inclusiv de consiliere juridică privind inițierea sau evitarea procedurilor, indiferent dacă aceste informații sunt primite sau obținute înaintea procedurilor, în timpul acestora sau după acestea.

(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică în cazurile în care persoanele prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. e) și f) cunosc faptul că activitatea de consiliere juridică este furnizată în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului sau atunci când știu că un client dorește consiliere juridică în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului.

(5) În cazul entităților raportoare prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. e) și f), raportările se fac către Oficiu și se notifică structurile de conducere ale profesiilor liberale asupra transiterii rapoartelor de tranzacții suspecte.

(6) Sunt exceptate de la obligațiile de raportare prevăzute la art. 7 alin. (1) următoarele operațiuni derulate în nume și pe cont propriu: între instituții de credit, între instituții de credit și Banca Națională a României, între instituții de credit și Trezoreria Statului, între Banca Națională a României și Trezoreria Statului, precum și operațiunile de vânzări efecte numismatice și preschimbare bancnote deteriorate sau ieșite din circulație, efectuate de Banca Națională a României.

CAPITOLUL IV

Măsuri de cunoaștere a clientelei

Art. 10. – (1) Instituțiile de credit și instituțiile financiare nu vor furniza conturi sau carnete de economii anonime, pentru care identitatea

titularului sau a beneficiarului real nu este cunoscută și evidențiată în mod corespunzător.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), instituțiile de credit și instituțiile financiare aplică cât mai curând posibil măsurile de cunoaștere a clientelei tuturor titularilor și beneficiarilor conturilor și carnetelor de economii anonime existente.

(3) Utilizarea în orice fel a conturilor și a carnetelor de economii anonime existente nu este permisă decât după aplicarea măsurilor de cunoaștere a clientelei prevăzute la art. 13, art. 16 sau, după caz, art. 17.

(4) Instituțiilor de credit și financiare le este interzis să stabilească sau să continue relații de corespondent cu o bancă fictivă.

(5) Instituțiile de credit și instituțiile financiare iau măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că nu intră în relații de corespondent sau nu continuă astfel de relații cu o instituție de credit sau o instituție financiară despre care se știe că permite unei bănci fictive să îi utilizeze conturile.

(6) Instituțiile de credit și instituțiile financiare trebuie să aplice proceduri de cunoaștere a clientelei și de păstrare a evidențelor referitoare la aceasta cel puțin echivalente cu cele prevăzute în prezenta lege în toate sucursalele și filialele acestora situate în state terțe.

(7) În cazul în care entitățile raportoare au sucursale sau filiale deținute în proporție majoritară situate în țări terțe în care cerințele minime privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului sunt mai puțin stricte decât cele prevăzute în prezenta lege, sucursalele și filialele deținute în proporție majoritară situate în țara terță respectivă pun în aplicare prevederile prezentei legi, inclusiv pe cele privind protecția datelor, în măsura în care dreptul țării terțe permite acest lucru.

Art. 11. – (1) Entitățile raportoare sunt obligate să aplice măsuri standard de cunoaștere a clientelei care să permită:

a) identificarea clientului și verificarea identității acestuia pe baza documentelor, datelor sau informațiilor obținute din surse credibile și independente, inclusiv prin mijloacele de identificare electronică prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE;

b) identificarea beneficiarului real și adoptarea de măsuri rezonabile pentru a verifica identitatea acestuia, astfel încât entitatea raportoare să se asigure că a identificat beneficiarul real, inclusiv în ceea

ce privește persoanele juridice, fiduciile, societățile, asociațiile, fundațiile și entitățile fără personalitate juridică similare, precum și pentru a înțelege structura de proprietate și de control a clientului;

c) evaluarea privind scopul și natura relației de afaceri și, dacă este necesar, obținerea de informații suplimentare despre acestea;

d) realizarea monitorizării continue a relației de afaceri, inclusiv prin examinarea tranzacțiilor încheiate pe toată durata relației respective, pentru ca entitatea raportoare să se asigure că tranzacțiile realizate sunt conforme cu informațiile deținute referitoare la client, la profilul activității și la profilul riscului, inclusiv, după caz, la sursa fondurilor, precum și că documentele, datele sau informațiile deținute sunt actualizate și relevante.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), entitățile raportoare pot aplica măsuri simplificate, într-un mod adecvat riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociat.

(3) Entitățile raportoare dispun de sisteme adecvate de gestionare a riscurilor, inclusiv de proceduri bazate pe evaluarea riscurilor, pentru a stabili dacă un client sau beneficiarul real al unui client este o persoană expusă public.

(4) În aplicarea măsurilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), entitățile raportoare verifică, de asemenea, dacă o persoană care pretinde că acționează în numele clientului este autorizată în acest sens, caz în care identifică și verifică identitatea persoanei respective.

(5) Atunci când prezenta lege și reglementările sau instrucțiunile sectoriale emise de autoritățile competente în aplicarea prevederilor art. 1 alin. (4) cuprind mențiuni referitoare la aplicarea unei anumite categorii de măsuri de cunoaștere a clientelei entitatea raportoare este obligată să aplice cel puțin respectiva categorie, însă aceasta poate decide, în baza evaluării proprii a riscului, să aplice o categorie de măsuri mai stricte decât cele obligatorii.

(6) La evaluarea riscului de spălare a banilor și finanțare a terorismului, entitățile raportoare sunt obligate să ia în considerare cel puțin următoarele:

a) scopul inițierii unei relații sau efectuării unei tranzacții ocazionale;

b) nivelul activelor care urmează a fi tranzacționate de un client sau dimensiunea tranzacțiilor deja efectuate;

c) regularitatea sau durata relației de afaceri;

d) reglementările și instrucțiunile sectoriale emise de autoritățile competente în aplicarea prevederilor art. 1 alin. (4).

(7) Entitățile raportoare au responsabilitatea de a demonstra autorităților cu atribuții de supraveghere și control sau organismelor de autoreglementare că măsurile de cunoaștere a clientelei aplicate sunt corespunzătoare din punctul de vedere al riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care au fost identificate.

(8) Entitățile raportoare au obligația verificării identității clientului și a beneficiarului real înainte de stabilirea unei relații de afaceri sau de desfășurarea tranzacției ocazionale.

(9) Atunci când entitatea raportoare nu este în măsură să aplice măsurile de cunoaștere a clientelei, aceasta nu trebuie să deschidă contul, să inițieze ori să continue relația de afaceri sau să efectueze tranzacția ocazională și trebuie să întocmească un raport de tranzacție suspectă în legătură cu clientul respectiv, ori de câte ori există motive de suspiciune, care va fi transmis Oficiului.

Art. 12. – Modul de aplicare a măsurilor de cunoaștere a clientelei se completează în mod corespunzător cu prevederile reglementărilor și instrucțiunilor sectoriale emise de autoritățile competente în aplicarea prevederilor art. 1 alin. (4).

SECȚIUNEA 1

Măsuri standard de cunoaștere a clientelei

Art. 13. – (1) Entitățile raportoare au obligația de a aplica măsurile-standard de cunoaștere a clientelei în următoarele situații:

- a) la stabilirea unei relații de afaceri;
- b) la efectuarea tranzacțiilor ocazionale:

1. în valoare de cel puțin echivalentul în lei a 15.000 euro, indiferent dacă tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care au o legătură între ele;

2. care constituie un transfer de fonduri astfel cum este definit de art. 3 pct. 9 din Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1781/2006 în valoare de peste 1.000 euro;

c) în cazul persoanelor care comercializează bunuri, în calitate de profesioniști, atunci când efectuează tranzacții ocazionale în numerar în valoare de cel puțin 10.000 euro, indiferent dacă tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care au o legătură între ele.

(2) Entitățile raportoare prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. d), au obligația de a aplica măsurile-standard de cunoaștere a clienței în momentul colectării câștigurilor, la cumpărarea sau schimbarea de jetoane atunci când se efectuează tranzacții a căror valoare minimă reprezintă echivalentul în lei a minimum 2.000 euro, printr-o singură operațiune.

(3) Când suma nu este cunoscută în momentul acceptării tranzacției, entitatea raportoare aplică măsurile-standard de cunoaștere a clienței, atunci când este informată despre valoarea tranzacției și când a stabilit că a fost atinsă limita minimă aplicabilă.

(4) În cazul asigurărilor de viață sau al altor tipuri de asigurări care includ o componentă investițională, instituțiile de credit și instituțiile financiare aplică, în plus față de măsurile-standard de cunoaștere a clienței impuse în ceea ce privește clientul și beneficiarul real, următoarele măsuri de cunoaștere, de îndată ce beneficiarii acestor tipuri de asigurări sunt identificați sau desemnați:

a) în cazul beneficiarilor identificați după nume, instituția de credit sau instituția financiară va aplica măsurile de cunoaștere a clienței în raport cu aceștia;

b) în cazul beneficiarilor desemnați după caracteristici sau categorie ori prin alte mijloace, instituția de credit sau instituția financiară va solicita obținerea unor informații suficiente privind beneficiarii respectivi, astfel încât să se asigure că, la momentul plății, va fi în măsură să stabilească identitatea beneficiarului acestor tipuri de asigurări.

(5) Măsurile prevăzute la alin. (4) se adoptă cel mai târziu la momentul plății sau la momentul atribuirii, totale sau parțiale, a poliței.

(6) În caz de atribuire, totală sau parțială, a unei asigurări de viață sau a unui alt tip de asigurare legată de investiții către un terț, instituțiile de credit și instituțiile financiare care au cunoștință de atribuirea respectivă identifică beneficiarul real la momentul atribuirii către persoana fizică sau juridică sau către construcția juridică care primește, pentru beneficiul propriu, valoarea poliței cedate.

(7) În cazul beneficiarilor de fiducii sau de construcții juridice similare care sunt desemnați în funcție de caracteristici particulare sau de categorie, entitățile raportoare sunt obligate să obțină informații suficiente cu privire la beneficiar, astfel încât să se asigure că vor fi în măsură să stabilească identitatea beneficiarului la momentul plății sau al exercitării de către beneficiar a drepturilor sale dobândite.

(8) Entitățile obligate pot să nu aplice măsuri de cunoaștere a clienței cu privire la moneda electronică, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare de atenuare a riscurilor:

a) instrumentul de plată nu este reîncărcabil sau are o limită maximă de 150 euro pentru tranzacțiile de plăți lunare, care poate fi utilizată numai în statul membru respectiv;

b) suma maximă depozitată electronic nu depășește 150 euro;

c) instrumentul de plată este utilizat exclusiv pentru a achiziționa bunuri sau servicii;

d) instrumentul de plată nu poate fi finanțat cu monedă electronică anonimă;

e) emitentul efectuează o monitorizare suficientă a tranzacțiilor sau a relației de afaceri pentru a permite depistarea tranzacțiilor neobișnuite sau suspecte.

(9) Derogarea prevăzută la alin. (8) nu este aplicabilă în cazul răscumpărării în numerar sau al retragerii în numerar a valorii monetare a monedei electronice în cazul în care suma răscumpărată depășește 150 euro.

Art. 14. – Entitățile raportoare aplică măsurile de cunoaștere a clientelei nu numai tuturor clienților noi, ci și clienților existenți, în funcție de risc, inclusiv atunci când circumstanțele relevante privind clientul se schimbă.

Art. 15. – (1) Identificarea clienților și a beneficiarilor reali cuprinde cel puțin:

a) în cazul persoanelor fizice – toate datele de stare civilă prevăzute în documentele de identitate prevăzute de lege;

b) în cazul persoanelor juridice – datele cuprinse în actele constitutive sau certificatul de înmatriculare și datele reprezentantului legal al persoanei juridice care încheie contractul;

c) datele și informațiile prevăzute în reglementările sectoriale aplicabile.

(2) În cazul persoanelor juridice străine, va fi solicitată și o traducere în limba română a documentelor prevăzute la alin. (1) lit. b), legalizată în condițiile legii.

SECȚIUNEA a 2-a

Măsuri simplificate de cunoaștere a clientelei

Art. 16. – (1) Entitățile raportoare pot aplica măsurile simplificate de cunoaștere a clientelei exclusiv pentru clienții încadrați la un grad de risc redus.

(2) Încadrarea într-un grad de risc redus se realizează prin evaluarea globală a tuturor factorilor de risc identificați, potrivit prevederilor art. 11 alin. (6) și luând în considerare cel puțin următorii factori caracteristici:

a) factori de risc privind clienții:

1. societăți publice cotate la o bursă de valori și supuse cerințelor de divulgare a informațiilor, fie prin norme bursiere, fie prin lege sau prin mijloace executorii, care impun cerințe pentru a asigura transparența adecvată a beneficiarului real;

2. administrații publice sau întreprinderi publice;

3. clienți care își au reședința în zone geografice cu risc redus, astfel cum se prevede la lit. c);

b) factori de risc privind produsele, serviciile, tranzacțiile sau canalele de distribuție:

1. polițe de asigurare de viață, dacă prima de asigurare sau totalul ratelor de plată anuale sunt mai mici ori egale cu echivalentul în lei al sumei de 1.000 euro ori prima unică de asigurare plătită este în valoare de până la echivalentul în lei a 2.500 euro;

2. polițe de asigurare pentru sistemele de pensii, în cazul în care nu există o clauză de răscumpărare timpurie și polița nu poate fi folosită drept garanție;

3. sisteme de pensii, anuități sau sisteme similare care asigură salariaților prestații de pensie, în cazul cărora contribuțiile sunt reprezentate de sume plătite de participanți sau angajatori în numele acestora la un fond de pensii private;

4. produse sau servicii financiare care furnizează servicii definite și limitate în mod corespunzător anumitor tipuri de clienți, astfel încât să sporească accesul în scopul incluziunii financiare;

5. produse în cazul cărora riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului sunt gestionate de alți factori, cum ar fi limitele financiare sau transparența proprietății;

6. produse care, prin natura lor și modul de tranzacționare, sunt încadrate în urma evaluărilor sectoriale sau naționale în categoriile de risc scăzut de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului;

c) factori de risc geografic:

1. state membre;

2. țări terțe care dețin sisteme eficiente de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;

3. țări terțe identificate din surse credibile ca având un nivel scăzut al corupției sau al altor activități infracționale;

4. țări terțe care, pe baza unor surse credibile, cum ar fi evaluări reciproce, rapoarte detaliate de evaluare sau rapoarte de monitorizare publicate, au prevăzut cerințe de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului în conformitate cu recomandările Grupului de Acțiune Financiară revizuite și pun în aplicare în mod eficace cerințele respective.

(3) Înainte de a aplica măsurile simplificate de cunoaștere a clienței, entitățile raportoare au obligația de a se asigura că relația de afaceri sau tranzacția ocazională prezintă un grad de risc redus, determinat cel puțin pe baza factorilor de la alin. (2).

(4) Entitățile raportoare efectuează, în toate cazurile, monitorizarea adecvată, documentată și formalizată a tranzacțiilor și relațiilor de afaceri pentru a permite depistarea tranzacțiilor neobișnuite sau suspecte.

SECȚIUNEA a 3-a

Măsuri suplimentare de cunoaștere a clienței

Art. 17. – (1) Entitățile raportoare aplică, în plus față de măsurile-standard de cunoaștere a clienței, măsurile suplimentare de cunoaștere a clienței în toate situațiile care, prin natura lor, pot prezenta un risc sporit de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, inclusiv în următoarele situații:

a) în cazul relațiilor de afaceri și tranzacțiilor care implică persoane din țări care nu aplică sau aplică insuficient standardele internaționale în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului sau care sunt cunoscute la nivel internațional ca fiind țări necooperante;

b) în cazul relațiilor de corespondent cu instituții de credit și instituții financiare din alte state membre sau state terțe;

c) în cazul tranzacțiilor sau relațiilor de afaceri cu persoanele expuse public sau cu clienți ai căror beneficiari reali sunt persoane expuse public, inclusiv pentru o perioadă de cel puțin 12 luni începând cu data de la care respectiva persoană nu mai ocupă o funcție publică importantă;

d) în cazul persoanelor fizice sau juridice stabilite în țări terțe identificate de Comisia Europeană drept țări terțe cu grad înalt de risc;

e) în cazurile prevăzute în reglementările sau instrucțiunile sectoriale emise de autoritățile competente în aplicarea prevederilor art. 1 alin. (4).

(2) Entitățile raportoare au obligația să examineze contextul și scopul tuturor tranzacțiilor complexe și care au valori neobișnuit de mari

sau al tuturor tipurilor neobișnuite de tranzacții care nu au un scop economic, comercial sau legal evident.

(3) Circumstanțele și scopul unor asemenea tranzacții trebuie să fie examinate cât mai curând posibil de către entitățile raportoare, inclusiv pe baza unor documente suplimentare solicitate clientului pentru justificarea tranzacției. De asemenea, entitățile raportoare măresc gradul și natura monitorizării relației de afaceri în scopul de a stabili dacă respectivele tranzacții sau activități par suspecte. Constatările verificărilor efectuate trebuie să fie consemnate în scris și vor fi disponibile la solicitarea autorităților competente sau organismelor de autoreglementare.

(4) Oficiul va informa autoritățile de supraveghere și control competente cu privire la vulnerabilitățile sistemelor de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului din alte țări și publică pe site-ul propriu lista țărilor care prezintă vulnerabilități în sistemele de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și care nu aplică sau aplică insuficient standardele internaționale în domeniu, în conformitate cu comunicările publice ale organismelor internaționale din domeniu.

(5) Autoritățile de supraveghere și control, precum și organismele de autoreglementare, prin dispoziții specifice, vor dezvolta cerințe și mecanisme aplicabile referitoare la informarea entităților raportoare, cu privire la vulnerabilitățile sistemelor de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului din alte țări.

(6) În baza dispozițiilor specifice reglementate de autoritățile de supraveghere și control, precum și organismele de autoreglementare, entitățile raportoare vor examina circumstanțele și scopul tranzacțiilor care implică persoane din țări care prezintă vulnerabilități în sistemele de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și care nu aplică sau aplică insuficient standardele internaționale în domeniu, și vor pune la dispoziția autorităților cu atribuții de control sau organismelor de autoreglementare la cererea acestora, constatările consemnate în scris.

(7) În cazul relațiilor de corespondent cu instituții respondente din alte state membre și state terțe, instituțiile de credit și instituțiile financiare corespondente aplică, în plus față de măsurile-standard de cunoaștere a clienței, următoarele măsuri:

a) obțin suficiente informații despre instituția respondentă pentru a înțelege pe deplin natura activității acesteia și pentru a determina, pe baza informațiilor disponibile în mod public, reputația acesteia, inclusiv dacă a făcut subiectul unei măsuri de supraveghere ori investigații de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului;

b) obțin suficiente informații despre calitatea supravegherii la care este supusă instituția respondentă;

c) evaluează mecanismele implementate de instituția respondentă în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului pentru a se asigura că sunt adecvate și eficiente;

d) obțin aprobarea conducerii de rang superior înainte de stabilirea fiecărei noi relații de corespondent;

e) stabilesc pe bază de documente responsabilitățile fiecărei părți;

f) în cazul conturilor de corespondent accesibile direct clienților, se asigură că instituția respondentă aplică pe bază continuă măsurile de cunoaștere a clientelei pentru acești clienți și este în măsură să furnizeze instituției corespondente, la cererea acesteia, informații obținute prin aplicarea respectivelor măsuri.

(8) În aplicarea alin. (1), instituțiile de credit și instituțiile financiare corespondente pot considera îndeplinite obligațiile de la alin. (7) lit. b), c) și f) în cazul instituțiilor de credit și instituțiilor financiare respondente din state membre care sunt entități obligate potrivit art. 2 alin. (1) din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei, cu modificările și completările ulterioare.

(9) În cazul tranzacțiilor ocazionale sau al relațiilor de afaceri cu persoane expuse public sau care au ca beneficiar real persoane expuse public, entitățile raportoare, aplică, în plus față de măsurile-standard de cunoaștere a clientelei, următoarele măsuri:

a) obțin aprobarea conducerii de rang superior pentru stabilirea sau continuarea relațiilor de afaceri cu astfel de persoane;

b) adoptă măsuri adecvate pentru a stabili sursa averii și sursa fondurilor implicate în relații de afaceri sau în tranzacții cu astfel de persoane;

c) efectuează în mod permanent o monitorizare sporită a respectivelor relații de afaceri.

(10) Măsurile prevăzute la alin. (9), (11) – (13) se aplică și membrilor de familie sau persoanelor cunoscute ca fiind asociați apropiați ai persoanelor expuse public.

(11) Entitățile raportoare sunt obligate să aplice măsuri rezonabile pentru a stabili dacă beneficiarii unei polițe de asigurare de viață sau ai

unei alte polițe de asigurare legate de investiții și/sau, după caz, beneficiarul real al beneficiarului poliței sunt persoane expuse public.

(12) Măsurile prevăzute la alin. (11) se adoptă cel mai târziu la momentul plății sau la momentul atribuirii, totale sau parțiale, a poliței.

(13) În cazul în care s-au identificat riscuri mărite, entitățile raportoare aplică, în plus față de măsurile-standard de cunoaștere a clienței, următoarele măsuri:

a) informează conducerea de rang superior înainte de plata veniturilor corespunzătoare poliței de asigurare;

b) efectuează o examinare sporită a întregii relații de afaceri cu asiguratul.

(14) La evaluarea riscurilor de spălare de bani și de finanțare a terorismului se vor lua în considerare și următorii factori caracteristici situațiilor cu risc potențial mărit:

1. Factori de risc privind clienții:

(a) relația de afaceri se desfășoară în circumstanțe neobișnuite;

(b) clienți care își au reședința în zone geografice cu risc ridicat, astfel cum se prevede la pct. 3;

(c) persoane juridice sau entități fără personalitate juridică cu rol de structuri de administrare a activelor personale;

(d) societăți care au acționari aparenti (nominee shareholders) sau acțiuni la purtător;

(e) activități în care se rulează mult numerar;

(f) situația în care structura acționariatului societății pare neobișnuit sau excesiv de complexă, având în vedere natura activității sale.

2. Factori de risc privind produsele, serviciile, tranzacțiile sau canalele de distribuție:

(a) servicii bancare personalizate;

(b) produse sau tranzacții care ar putea favoriza anonimatul;

(c) relații de afaceri sau tranzacții la distanță, fără anumite măsuri de protecție, cum ar fi semnătura electronică;

(d) plăți primite de la terți necunoscuți sau neasociați;

(e) produse noi și practici comerciale noi, inclusiv mecanisme noi de distribuție și utilizarea unor tehnologii noi sau în curs de dezvoltare atât pentru produsele noi, cât și pentru produsele preexistente.

3. Factori de risc geografic:

(a) țări care, conform evaluării organismelor internaționale de profil, nu dispun de sisteme efective de combatere a spălării banilor/de combatere a finanțării terorismului;

(b) țări care, conform unor surse credibile, au un nivel ridicat al corupției sau al altor activități infracționale;

(c) țări supuse unor sancțiuni, embargouri sau măsuri similare instituite, de exemplu, de Uniunea Europeană sau de Organizația Națiunilor Unite;

(d) țări care acordă finanțare sau sprijin pentru activități teroriste sau pe teritoriul cărora operează organizații teroriste desemnate.

SECȚIUNEA a 4-a *Execuția de către terți*

Art. 18. – (1) În înțelesul prezentei secțiuni prin terțe părți se înțeleg entitățile raportoare prevăzute la art. 5, precum și alte instituții sau persoane situate într-un stat membru sau într-o țară terță care:

a) aplică măsuri de cunoaștere a clientelei și cerințe de păstrare a documentelor care sunt similare cu cele prevăzute în prezenta lege; și

b) sunt supravegheate referitor la aplicarea acestora într-un mod similar cu cel prevăzut în prezenta lege.

(2) Entitățile raportoare nu pot utiliza terțe părți situate în state terțe cu grad înalt de risc.

(3) Autoritățile și organismele prevăzute la art. 26 alin. (1) pot stabili prin reglementări sectoriale și alte categorii de entități care nu pot fi utilizate ca terțe părți de către entitățile pe care le supraveghează.

(4) Entitățile raportoare pot utiliza, în scopul aplicării măsurilor standard de cunoaștere a clientelei prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. a) – c), informațiile referitoare la client obținute de la terțe părți, chiar dacă respectivele informații se obțin pe baza unor documente a căror formă diferă de cea folosită la nivel intern.

(5) În situația prevăzută la alin. (4), responsabilitatea pentru îndeplinirea tuturor cerințelor privind cunoașterea clientelei aparține persoanelor care utilizează informațiile obținute de la terța parte.

(6) Entitățile raportoare care utilizează terțe părți se asigură că obțin de la acestea, de îndată:

a) toate informațiile necesare potrivit procedurilor proprii pentru aplicarea măsurilor de cunoaștere a clientelei prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. a) – c);

b) la cerere, copii ale documentelor pe baza cărora terța parte a aplicat măsurile de cunoaștere a clientelei prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. a) – c).

(7) Autoritățile și organismele prevăzute la art. 26 alin. (1) pot considera că o entitate raportoare, care aplică procedurile stabilite potrivit prevederilor art. 24 alin. (7) la nivelul grupului din care face parte, respectă cerințele prevăzute la alin.(1), alin. (4) și alin. (5) dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

a) entitatea obligată se bazează pe informațiile furnizate de către o terță parte care face parte din același grup;

b) grupul aplică măsuri de cunoaștere a clientelei, cerințe de păstrarea evidențelor și programe de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului similare cu cele prevăzute în prezenta lege;

c) conformarea la cerințele prevăzute la lit. b) este supravegheată la nivel de grup de către autoritatea competentă din statul membru de origine sau dintr-un stat terț.

(8) Entitățile raportoare pot aplica, prin intermediul entităților către care s-au externalizat activități, măsuri de cunoaștere a clientelei ce decurg din activitățile externalizate, numai dacă le impun contractual conformarea la obligațiile legale în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și stabilesc mecanismele prin care se asigură de conformare. În aceste cazuri, entitățile raportoare rămân responsabile pentru îndeplinirea obligațiilor ce le revin potrivit prezentei legi și în cazurile în care nu aplică în mod direct măsuri de cunoaștere a clientelei.

SECȚIUNEA a 5-a

Informații privind beneficiarul real

Art. 19. – (1) Persoanele juridice de drept privat și fiduciile înregistrate pe teritoriul României sunt obligate să obțină și să dețină informații adecvate, corecte și actualizate cu privire la beneficiarul lor real, inclusiv cu privire la modalitatea prin care se concretizează această calitate, și să le pună la dispoziția organelor de control și a autorităților de supraveghere, la solicitarea acestora.

(2) Persoanele juridice și fiduciile dezvăluie statutul pe care îl au și furnizează în timp util entităților raportoare informațiile prevăzute la alin. (1) și art. 4 alin. (2) atunci când, în calitate lor de fiduciar, aceștia stabilesc o relație de afaceri sau efectuează o tranzacție ocazională cu o valoare care depășește pragurile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. b) și alin. (2).

(3) Persoanele juridice și fiduciarii înregistrați pe teritoriul României au obligația de a furniza entităților raportoare, în timp util, pe lângă informațiile privind proprietarul lor de drept, informații privind beneficiarul

real, atunci când entitățile raportoare aplică măsurile de cunoaștere a clienței.

(4) Entitățile raportoare țin evidența documentată a măsurilor luate în vederea identificării beneficiarilor reali în conformitate cu prevederile legii.

(5) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt înregistrate:

a) într-un registru central organizat la nivelul Oficiului Național al Registrului Comerțului pentru persoanele juridice care au obligația de înmatriculare în registrul comerțului, cu excepția regiilor autonome, companiilor și societăților naționale;

b) într-un registru central organizat la nivelul Ministerului Justiției pentru asociații și fundații;

c) într-un registru central organizat la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală în cazul fiduciilor.

(6) Oficiul va informa Comisia Europeană cu privire la caracteristicile respectivelor mecanisme, în baza informațiilor primite de la autoritățile prevăzute la alin. (5).

(7) Informațiile cuprinse în registrele prevăzute la alin. (5) trebuie să fie adecvate, corecte și actualizate. Autoritățile prevăzute la alin. (5) verifică aceste aspecte și actualizează propriile registre.

(8) Accesul la registrele prevăzute la alin. (5) este asigurat, în conformitate cu normele privind protecția datelor cu caracter personal, cu titlu gratuit:

a) autorităților care au competențe de supraveghere și control, organelor judiciare în condițiile Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, și Oficiului, în timp util, fără nicio restricție și fără a alerta persoana în cauză;

b) entităților raportoare atunci când aplică măsurile de cunoaștere a clienței;

c) oricăror persoane sau organizații care pot demonstra un interes legitim.

(9) Persoanele sau organizațiile prevăzute la alin. (8) lit. c) au acces la numele, luna și anul nașterii, cetățenia și țara de reședință ale beneficiarului real, precum și la informațiile privind modalitatea în care se concretizează această calitate.

(10) În vederea îndeplinirii obligației de identificare a beneficiarului real, entitățile raportoare se vor baza pe registrul central prevăzut la alin. (5).

(11) În cazul beneficiarilor de fiducii sau de construcții juridice similare care sunt desemnați în funcție de caracteristici particulare sau de

categorie, entitățile raportoare au obligația să obțină informații adecvate, corecte și actualizate cu privire la beneficiar, astfel încât să se asigure că vor fi în măsură să stabilească identitatea beneficiarului la momentul plății sau al exercitării de către beneficiar a drepturilor sale dobândite.

(12) Autoritățile competente și Oficiul furnizează informațiile prevăzute la alin.(1) și (5) autorităților competente și unităților de informații financiare din alte state membre în timp util.

(13) Măsurile prevăzute în prezentul articol se aplică tuturor tipurilor de construcții juridice cu o structură sau funcții similare fiduciilor.

Art. 20. – Organizarea și funcționarea registrelor prevăzute la art. 19 alin. (5) se reglementează prin acte emise de autoritățile care le gestionează.

SECȚIUNEA a 6-a *Păstrarea documentelor*

Art. 21. – (1) Entitățile raportoare, atunci când aplică măsurile de cunoaștere a clientelei, au obligația de a păstra în format letric sau în format electronic, într-o formă admisă în procedurile judiciare, toate înregistrările obținute prin aplicarea acestor măsuri, cum ar fi copii ale documentelor de identificare, a monitorizărilor și verificărilor efectuate, inclusiv a informațiilor obținute prin mijloacele de identificare electronică necesare pentru respectarea cerințelor de cunoaștere privind clientela, pentru o perioadă de 5 ani, de la data încetării relației de afaceri cu clientul ori de la data efectuării tranzacției ocazionale.

(2) Entitățile raportoare păstrează documente justificative și evidențe ale tranzacțiilor, constând în fișe de cont sau corespondență comercială necesare pentru identificarea tranzacțiilor, inclusiv rezultatele oricărei analize efectuate în legătură cu clientul, de exemplu solicitările pentru a stabili istoricul și scopul tranzacțiilor complexe, neobișnuit de mari. Aceste documente pot fi originale sau copii admise în procedurile judiciare și trebuie păstrate pentru o perioadă de 5 ani, de la data încetării relației de afaceri cu clientul ori de la data efectuării tranzacției ocazionale.

(3) Atunci când se impune extinderea perioadei de păstrare a documentelor în scopul de a preveni, depista sau investiga activitățile de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, entitățile raportoare sunt obligate să prelungească termenele prevăzute la alin. (1) și (2) cu perioada indicată de autoritățile competente, fără ca această prelungire să poată depăși 5 ani.

(4) La expirarea perioadei de păstrare, entitățile raportoare au obligația de a șterge datele cu caracter personal, cu excepția situațiilor în care alte dispoziții legale impun păstrarea în continuare a datelor.

Art. 22. – (1) Datele cu caracter personal sunt prelucrate de entitățile raportoare pe baza prezentei legi și cu respectarea legislației în vigoare privind prelucrarea datelor cu caracter personal doar în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului și nu sunt prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu acest scop. Este interzisă prelucrarea datelor cu caracter personal în alte scopuri, cum ar fi cele comerciale.

(2) Entitățile raportoare furnizează clienților noi, înainte de a stabili o relație de afaceri sau de a efectua o tranzacție ocazională, cel puțin informațiile prevăzute mai jos, cu excepția cazului în care persoana este deja informată cu privire la aceste date:

- a) identitatea operatorului și, dacă este cazul, a reprezentantului;
- b) scopul prelucrării căreia îi sunt destinate datele;
- c) orice alte informații suplimentare, cum ar fi:
 1. destinatarul sau categoriile de destinatari ai datelor;
 2. dacă răspunsurile la întrebări sunt obligatorii sau voluntare, precum și consecințele posibile ale evitării răspunsului;
 3. existența dreptului de acces la datele care o privesc și de rectificare a datelor cu caracter personal, în măsura în care, ținând seama de circumstanțele specifice în care sunt colectate datele, astfel de informații suplimentare sunt necesare pentru asigurarea unei prelucrări corecte a datelor cu privire la persoana vizată.

(3) Informațiile prevăzute la alin. (2) includ o informare generală cu privire la obligațiile legale care le revin entităților raportoare în temeiul prezentei legi atunci când prelucrează date cu caracter personal în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului.

(4) Prelucrarea datelor cu caracter personal în contextul alin. (1) este considerată ca fiind necesară în vederea aducerii la îndeplinire a unor măsuri de interes public, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE, (Regulamentul general privind protecția datelor).

CAPITOLUL V

Persoana desemnată și proceduri interne

Art. 23. – (1) Entitățile raportoare au obligația de a desemna una sau mai multe persoane care au responsabilități în aplicarea prezentei legi, cu precizarea naturii și limitelor responsabilităților încredințate, ale căror nume vor fi comunicate Oficiului, exclusiv în format electronic, prin canalele puse la dispoziție de către acesta.

(2) Instituțiile de credit și instituțiile financiare au obligația de a desemna un ofițer de conformitate la nivelul conducerii, care coordonează implementarea politicilor și procedurilor interne pentru aplicarea prezentei legi. În cazul rețelelor cooperatiste în semnificația prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ofițerul de conformitate poate fi desemnat la nivelul casei centrale pentru coordonarea implementării politicilor și procedurilor la nivelul întregii rețele.

(3) Persoanele desemnate conform prevederilor alin. (1) și (2) au acces direct și în timp util la datele și informațiile relevante, deținute de entitățile raportoare, necesare îndeplinirii obligațiilor prevăzute de prezenta lege.

(4) Dispozițiile alin. (1) nu sunt aplicabile persoanelor fizice ce au calitatea de entitate raportoare, precum și entităților raportoare prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. i).

(5) Având în vedere natura responsabilităților încredințate persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2), autoritățile de supraveghere și control și entitățile raportoare au obligația de a crea mecanisme de protejare a acestora, inclusiv prin acordarea dreptului de a se adresa în nume propriu pentru a semnala autorităților statului încălcări de orice natură ale prezentei legi în cadrul entității raportoare, caz în care identitatea acestor persoane va fi protejată corespunzător.

(6) Mecanismele prevăzute la alin. (5) includ, după caz, cel puțin:

a) proceduri specifice pentru primirea rapoartelor privind încălcările de orice natură ale prezentei legi și luarea de măsuri ulterioare;

b) o protecție corespunzătoare a angajaților sau a persoanelor aflate într-o poziție similară în cadrul entităților raportoare, care raportează încălcări de orice natură ale prezentei legi, comise în cadrul acestora;

c) protecția adecvată a persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2);

d) protecția datelor cu caracter personal ale persoanei care raportează încălcarea de orice natură a prezentei legi, precum și ale

persoanei fizice suspectate că este responsabilă de încălcare, în conformitate cu principiile stabilite în Regulamentul (UE) 2016/679;

e) norme clare care să asigure faptul că este garantată confidențialitatea în toate cazurile în ceea ce privește identitatea persoanei care raportează încălcările de orice natură ale prezentei legi, comise în cadrul entității raportoare, cu excepția cazului în care divulgarea este impusă de alte prevederi legale.

Art. 24. – (1) Corespunzător naturii și volumului activității desfășurate, și având în vedere reglementările, cerințele prudențiale și instrucțiunile sectoriale emise de autoritățile competente în aplicarea prevederilor art. 1 alin. (4), entitățile raportoare stabilesc politici și norme interne, mecanisme de control intern și proceduri de administrare a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, care includ cel puțin următoarele elemente:

- a) măsuri aplicabile în materie de cunoaștere a clientelei;
- b) măsuri aplicabile în materie de raportare, păstrare a evidențelor și a tuturor documentelor conform cerințelor din prezenta lege și de furnizare promptă a datelor la solicitarea autorităților competente;
- c) măsuri aplicabile în materie de control intern, evaluare și gestionare a riscurilor, managementul de conformitate și comunicare;
- d) măsuri aplicabile în materie de protecție a personalului propriu implicat în procesul de aplicare a acestor politici, împotriva oricăror amenințări ori acțiuni ostile sau discriminatorii;
- e) instruirea și evaluarea periodică a angajaților.

(2) În funcție de dimensiunea și natura activității, entitățile raportoare au obligația de a asigura o funcție de audit independent în scopul testării politicilor, normelor interne, mecanismelor și procedurilor prevăzute la alin. (1).

(3) Entitățile raportoare aprobă și monitorizează politicile, normele interne, mecanismele și procedurile prevăzute la alin. (1), la nivelul conducerii de rang superior.

(4) Entitățile raportoare au obligația de a asigura periodic instruirea corespunzătoare a angajaților cu privire la dispozițiile prezentei legi, precum și cu privire la cerințele relevante privind protecția datelor cu caracter personal și de a realiza procesul de verificare a angajaților, conform reglementărilor sau instrucțiunilor sectoriale emise de autoritățile competente în aplicarea prevederilor art. 1 alin. (4). Documentele întocmite în acest scop se pun la dispoziția autorităților cu atribuții de control și a organismelor de autoreglementare, la cererea acestora.

(5) În funcție de riscurile la care este expusă, dimensiunea și natura activității, entitățile raportoare includ, în procesul de instruire a angajaților, participarea la programe speciale de formare permanentă având ca scop recunoașterea de către angajați a operațiunilor care pot avea legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului.

(6) În cazul instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare este obligatorie stabilirea unor standarde adecvate în procesul de recrutare a personalului cu responsabilități în aplicarea prezentei legi și participarea acestuia la programe de instruire ori de câte ori este nevoie, însă nu mai târziu de un interval de 2 ani, cu respectarea reglementărilor sau instrucțiunilor sectoriale.

(7) Entitățile raportoare care fac parte dintr-un grup au obligația să pună în aplicare, politici, proceduri și instruirii la nivel de grup, inclusiv politici de protecție a datelor și politici și proceduri privind schimbul de informații în cadrul grupului în scopul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, pe care le aplică și la nivelul sucursalelor și al filialelor deținute în proporție majoritară din statele membre și din țările terțe.

(8) Autoritățile de supraveghere se informează reciproc și informează autoritățile europene de supraveghere cu privire la cazurile în care dreptul țării terțe nu permite punerea în aplicare a politicilor și procedurilor cerute de prevederile alin. (7), sens în care pot fi întreprinse acțiuni coordonate în vederea identificării unei soluții.

(9) În cazul în care dreptul țării terțe nu permite punerea în aplicare a politicilor și procedurilor prevăzute la alin. (1), entitățile raportoare se asigură că sucursalele și filialele deținute în proporție majoritară din țara terță respectivă aplică măsuri suplimentare pentru a face față în mod eficace riscului de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului și informează autoritățile competente din statul membru de origine. Dacă măsurile suplimentare nu sunt suficiente, autoritățile competente prevăzute la art. 26 aplică măsuri suplimentare de supraveghere, inclusiv măsuri prin care impun grupului să nu stabilească relații de afaceri sau să înceteze relațiile de afaceri respective, să nu efectueze tranzacții și, dacă este necesar, să își închidă operațiunile în țara terță.

(10) În cazul în care o persoană fizică ce se încadrează în oricare dintre categoriile enumerate la art. 5 alin. (1) lit. d) – i) desfășoară activități profesionale ca angajat al unei persoane juridice, obligațiile prevăzute în prezentul capitol se aplică persoanei juridice respective, și nu persoanei fizice.

CAPITOLUL VI

Obligația de evaluare a riscurilor

Art. 25. – (1) Entitățile raportoare au obligația de a identifica și evalua riscurile activității desfășurate referitoare la expunerea la spălarea banilor și la finanțarea terorismului luând în considerare factorii de risc, inclusiv cei referitori la clienți, țări sau zone geografice, produse, servicii, tranzacții sau canale de distribuție.

(2) Evaluările întocmite în acest scop sunt documentate, actualizate inclusiv pe baza evaluării naționale și sectoriale și a reglementărilor sau instrucțiunilor emise de autorități în aplicarea prevederilor art. 1 alin. (4) și se pun la dispoziția autorităților cu atribuții de supraveghere și control și a organismelor de autoreglementare, la cererea acestora.

(3) Evaluările efectuate stau la baza politicilor și procedurilor proprii de management al riscului precum și la determinarea setului de măsuri de cunoaștere a clientelei ce sunt aplicabile fiecărui client.

(4) Entitățile raportoare care își desfășoară activitatea prin sucursale, agenți sau distribuitori într-un alt stat membru sunt obligate să se asigure că aceștia respectă dispozițiile de drept intern ale statului membru respectiv referitoare la prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului. În situația în care dispozițiile prezentei legi sunt mai stricte, entitățile raportoare asigură respectarea de către sucursalele, agenții sau distribuitorii acestora din alt stat membru și a acestor dispoziții.

CAPITOLUL VII

Supravegherea și controlul

Art. 26. – (1) Modul de aplicare a prevederilor prezentei legi se supraveghează și se controlează, în cadrul atribuțiilor de serviciu, de următoarele autorități și organisme:

a) Banca Națională a României și Autoritatea de Supraveghere Financiară, pentru categoriile de entități supuse supravegherii conform prevederilor art. 27, respectiv art. 28;

b) Agenția Națională de Administrare Fiscală și alte autorități de control financiar/fiscal controlează entitățile raportoare, cu excepția celor supravegheate de autoritățile prevăzute la lit. a), cu privire la îndeplinirea obligațiilor de raportare prevăzute la art. 7 alin. (1), (3) și (5);

c) Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc pentru entitățile raportoare prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. d);

d) Oficiul, pentru toate entitățile raportoare care nu sunt supuse supravegherii autorităților prevăzute la lit. a);

e) organismele de autoreglementare, pentru entitățile raportoare pe care le reprezintă și coordonează.

(2) Autoritățile și organismele competente prevăzute la alin. (1) vor informa de îndată Oficiul, după caz:

a) atunci când, în exercitarea atribuțiilor specifice, descoperă fapte care ar putea avea legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului;

b) cu privire la alte încălcări ale dispozițiilor prezentei legi cu impact semnificativ asupra expunerii la riscul de spălarea banilor și finanțarea terorismului, constatate conform atribuțiilor specifice.

(3) Oficiul poate efectua controale la persoane juridice și la entități fără personalitate juridică, altele decât cele aflate sub supravegherea autorităților prevăzute la alin. (1) lit. a), atunci când din datele deținute de Oficiu există suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, cu privire la tranzacțiile efectuate de acestea.

(4) Entitățile raportoare ce fac obiectul supravegherii sau controlului au obligația de a pune la dispoziția reprezentanților împuterniciți, anume desemnați, ai autorităților prevăzute la alin. (1) datele și informațiile solicitate de către aceștia pentru realizarea atribuțiilor specifice. Reprezentanții împuterniciți ai autorităților prevăzute la alin. (1), în exercitarea atribuțiilor de supraveghere și control, pot reține copii ale documentelor verificate.

(5) Entitățile raportoare au obligația de a duce la îndeplinire măsurile dispuse de autoritățile prevăzute la alin. (1) în termenul indicat, conform actului de control sau a altor documente emise în acest sens.

(6) Autoritățile prevăzute la alin. (1), în funcție de aria de competență, vor asigura supravegherea respectării de către entitățile supravegheate și controlate pe teritoriul României de alte entități dintr-un stat membru a dispozițiilor prezentei legi.

(7) Autoritățile prevăzute la alin. (1) cooperează cu autoritățile competente dintr-un alt stat membru, în vederea asigurării supravegherii eficiente a îndeplinirii cerințelor prezentei legi. Autoritățile prevăzute la alin. (1) cooperează cu autoritățile competente dintr-un alt stat membru pe teritoriul căruia entitatea cu sediul social în România realizează activități economice, în vederea asigurării supravegherii eficiente a îndeplinirii cerințelor impuse prin acte normative care transpun Directiva (UE)

2015/849, cu modificările și completările ulterioare. Cooperarea poate cuprinde furnizarea de informații din activitatea de supraveghere și inspecții comune.

(8) Atunci când aplică o abordare bazată pe risc în ceea ce privește supravegherea, autoritățile competente prevăzute la alin. (1) se asigură că:

a) înțeleg clar riscurile de spălare de bani și de finanțare a terorismului;

b) au acces la toate informațiile relevante privind riscurile specifice interne și internaționale legate de clienții, produsele și serviciile entităților raportoare;

c) stabilesc frecvența și intensitatea supravegherii în funcție de profilul de risc al entităților raportoare și a riscurilor de spălare de bani și de finanțare a terorismului, care se revizuieste în mod periodic, cât și atunci când există evenimente sau schimbări majore în conducerea entităților raportoare.

Art. 27. – (1) Banca Națională a României deține atribuții exclusive privind supravegherea și controlul, pe bază de risc, a respectării dispozițiilor prezentei legi de către următoarele categorii de entități, ce desfășoară activitate și au prezență fizică pe teritoriul României:

a) instituțiile de credit persoane juridice române și sucursalele instituțiilor de credit persoane juridice străine;

b) instituțiile de plată persoane juridice române și sucursalele instituțiilor de plată din alte state membre;

c) instituțiile emitente de monedă electronică persoane juridice române și sucursalele instituțiilor emitente de monedă electronică din alte state membre;

d) instituțiile financiare nebankare înscrise în Registrul special și instituțiile financiare nebankare înscrise numai în Registrul general care au și statut de instituție de plată sau instituție emitentă de monedă electronică.

(2) În cazul instituțiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) – c) persoane juridice române, Banca Națională a României supraveghează și controlează activitatea prestată de acestea în mod direct pe teritoriul unui alt stat membru.

(3) Entitățile supravegheate și controlate de Banca Națională a României îi transmit, conform legii, orice informații deținute, la solicitarea acesteia, în scopul supravegherii respectării dispozițiilor prezentei legi sau îndeplinirii altor atribuții legale.

(4) Banca Națională a României poate realiza supravegherea atât pe baza informațiilor furnizate de aceste entități potrivit solicitărilor Băncii Naționale a României, cât și prin inspecții efectuate la sediul și la unitățile teritoriale ale acestora și al entităților către care acestea au externalizat activități, inclusiv agenți și distribuitori, prin personalul împuternicit în acest sens, sau prin auditori financiari sau experți numiți de Banca Națională a României, ori de câte ori consideră necesar.

(5) Banca Națională a României poate face recomandări entităților prevăzute la alin. (1), în vederea adoptării de măsuri corespunzătoare de către acestea pentru îmbunătățirea cadrului de administrare, a politicilor, procedurilor și controalelor implementate pentru a atenua și a gestiona cu eficacitate riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Entitatea are obligația de a comunica Băncii Naționale a României măsurile întreprinse, în termenele stabilite de aceasta.

(6) Independent de formularea unor recomandări, Banca Națională a României poate să dispună entităților prevăzute la alin. (1) care încalcă dispozițiile prezentei legi, sau nu implementează o recomandare, în scopul reducerii riscurilor sau a înlăturării deficiențelor și a cauzelor acestora, următoarele măsuri de supraveghere:

a) să solicite entității îmbunătățirea cadrului de administrare, a politicilor, procedurilor și controalelor implementate pentru a atenua și a gestiona cu eficacitate riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, cu indicarea aspectelor ce trebuie îmbunătățite;

b) să impună obligația de aplicare a măsurilor-standard de cunoaștere a clienței pentru produse, operațiuni și/sau clienți în cazul cărora politicile și procedurile interne ale entității stabilesc aplicarea de măsuri simplificate sau/și impunerea obligației de aplicare a măsurilor suplimentare pentru operațiuni ori clienți în cazul cărora acestea stabilesc aplicarea de măsuri standard sau simplificate de cunoaștere a clienței;

c) să restricționeze sau să limiteze activitatea, operațiunile sau rețeaua de sucursale, agenți și distribuitori, inclusiv prin retragerea aprobării acordate pentru înființarea sucursalelor din alte state membre sau state terțe, după caz, suspendarea activității sau încetarea activității unora dintre sucursale până la eliminarea deficiențelor;

d) să dispună încetarea prestării serviciului de plată sau de distribuție de monedă electronică prin intermediul unui agent sau distribuitor;

e) să solicite entității reducerea riscurilor aferente operațiunilor, produselor, serviciilor și sistemelor informatice ale acesteia, cu menționarea riscurilor ce au fost identificate și trebuie reduse;

f) să dispună entităţii înlocuirea persoanelor desemnate să asigure conducerea compartimentelor și/sau a sucursalelor care au responsabilități pe linia aplicării politicilor și procedurilor de cunoaștere a clientelei, diminuare și gestionare a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

(7) Prin excepție de la prevederile art. 43 și 44, Banca Națională a României poate aplica sancțiuni administrative și/sau măsuri sancționatorii, potrivit prezentei legi, în cazurile în care constată că o entitate prevăzută la alin. (1) și/sau oricare dintre administratorii sau directorii entităţii sau persoanele desemnate să asigure conducerea compartimentelor sau a sucursalelor acesteia se fac vinovate, după caz, vinovați de următoarele fapte:

a) nerespectarea măsurilor de supraveghere dispuse de Banca Națională a României;

b) nefurnizarea, furnizarea cu întârziere sau furnizarea de date și informații eronate către Banca Națională a României, în cadrul exercitării atribuțiilor acesteia de supraveghere și control;

c) încălcarea gravă, repetată, sistematică, sau o combinație a acestora, ale prevederilor art. 6 alin. (1) – (3), art. 7 alin. (1) – (5) și (7), art. 8 alin. (1), (3) și (4), (9), (12) și (14), art. 9 alin. (1), art. 10, art. 11, art. 13 alin. (1) și (3), art. 14 – 16, art. 17 alin. (1) – (3), alin. (6) – (14), art. 18 alin. (2), (3), (6) și (8), art. 19 alin. (4), art. 21 alin. (1) – (3), art. 23 alin. (1), (3), (5) și (6), art. 24 alin. (1) – (7) și (9), art. 25, art. 26 alin. (5) și (6) și art. 33 alin. (1) – (3);

d) obstrucționarea persoanelor împuternicite de conducerea Băncii Naționale a României să efectueze acțiuni de supraveghere și control;

e) inițierea sau continuarea relației de afaceri sau executării unor tranzacții cu încălcarea prevederilor prezentei legi.

(8) În cazurile prevăzute la alin. (7) Banca Națională a României poate aplica următoarele sancțiuni administrative:

a) avertisment scris;

b) avertisment public, ce va fi publicat pe pagina de internet a Băncii Naționale a României prin care se indică persoana fizică, entitatea responsabilă și fapta săvârșită;

c) amendă aplicabilă entităţii raportoare de până la 10% din cifra de afaceri anuală totală, calculată pe baza ultimelor situații financiare disponibile, aprobate de organul de conducere sau până la 23.000.000 lei;

d) amendă aplicabilă persoanei fizice responsabile, cuprinsă între 10.000 lei și 23.000.000 lei;

e) retragerea aprobării acordate directorilor și/sau administratorilor entităţii.

(9) Măsurile sancționatoare care pot fi aplicate potrivit prezentei legi sunt:

- a) ordin de încetare a conduitei ilicite a persoanei fizice sau juridice și de abținere de la repetarea acesteia;
- b) interzicerea temporară a exercitării unor funcții într-o instituție de către persoanele prevăzute la alin. (7), responsabile de săvârșirea faptei;
- c) retragerea autorizației acordate entității.

(10) Sancțiunile administrative și măsurile sancționatoare prevăzute la alin. (8) și (9) pot fi aplicate concomitent cu emiterea de recomandări sau dispunerea de măsuri de supraveghere conform prevederilor alin. (5) și (6) sau independent de acestea. Aplicarea sancțiunilor sau măsurilor sancționatoare se prescrie în termen de 5 ani de la data săvârșirii faptei.

(11) Prin excepție de la dispozițiile art. 45, la stabilirea tipului sancțiunii administrative sau a măsurii sancționatoare și a cuantumului amenzii, Banca Națională a României are în vedere toate circumstanțele reale și personale relevante ale săvârșirii faptei, inclusiv următoarele aspecte, după caz:

- a) gravitatea și durata faptei;
- b) gradul de vinovăție a persoanei fizice sau juridice responsabile;
- c) soliditatea financiară a persoanei fizice sau juridice responsabile, astfel cum rezultă, de exemplu, din venitul anual al persoanei fizice responsabile sau din cifra de afaceri totală a persoanei juridice responsabile;
- d) importanța profiturilor realizate de către persoana entitatea responsabilă, în măsura în care acestea pot fi determinate;
- e) gradul de cooperare a persoanei fizice sau juridice responsabile cu Banca Națională a României;
- f) încălcările săvârșite anterior de persoana fizică sau juridică responsabilă;
- g) orice consecințe potențial sistemice ale faptei săvârșite.

(12) Sancțiunile administrative prevăzute la alin. (8) lit. c) și d) și măsura sancționatoare prevăzută la alin. (9) lit. b) se aplică, distinct de sancțiunea aplicabilă persoanei juridice, persoanelor având această calitate cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective și-ar fi exercitat în mod corespunzător responsabilitățile care decurg din îndatoririle funcției lor stabilite conform legislației aplicabile societăților, reglementărilor emise în aplicarea prezentei legi și cadrului de reglementare intern.

(13) Actele prin care sunt dispuse măsurile de supraveghere, sancțiunile administrative și măsurile sancționatoare prevăzute la alin. (6), (8) și (9) se emit de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorul Băncii Naționale a României, cu excepția retragerii aprobării acordate directorilor și/sau administratorilor entității, interzicerii temporare a exercitării unor funcții într-o instituție de către persoanele prevăzute la alin. (7), responsabile de săvârșirea faptei și retragerii autorizației acordate entității a căror aplicare este de competența Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.

(14) Actele prevăzute la alin. (13) trebuie să cuprindă descrierea faptei și a circumstanțelor acesteia și temeiul de drept al dispunerii măsurii de supraveghere, sancțiunii administrative sau măsurii sancționatoare.

(15) Actele adoptate de Banca Națională a României conform dispozițiilor prezentei legi, inclusiv cele cu privire la retragerea aprobării acordate directorilor și/sau administratorilor entității, interzicerea temporară a exercitării unor funcții într-o instituție de către persoanele prevăzute la alin. (7), responsabile de săvârșirea faptei și retragerea autorizației acordate entității pot fi contestate în termen de 15 zile de la comunicare, la Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, care se pronunță prin hotărâre motivată în termen de 30 de zile de la data sesizării. Hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României poate fi atacată la Secția de Contencios Administrativ și Fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în termen de 15 zile de la comunicare. Banca Națională a României este singura autoritate în măsură a se pronunța asupra considerentelor de oportunitate, a evaluărilor și analizelor calitative și cantitative care stau la baza emiterii actelor sale.

(16) Banca Națională a României supraveghează, pe bază de risc, dacă agenții și distribuitorii din România ai instituțiilor emitente de monedă electronică și instituțiilor de plată din alte state membre asigură respectarea prevederilor legale în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului și, în cazul unor deficiențe grave care necesită soluții imediate, poate lua măsuri adecvate și proporționale prevăzute la alin. (17).

(17) În cazul identificării la agenții și distribuitorii prevăzuți la alin. (16) a unor deficiențe grave care necesită soluții imediate, Banca Națională a României poate lua următoarele măsuri temporare de remediere a situației:

a) plafonarea volumului tranzacționat total la nivel de agent sau distribuitor, pe client sau pe produs/suspendarea derulării activității distribuitorului instituției emitentă de monedă electronică sau agentului

instituției de plată sau instituției emitente de monedă electronică din alt stat membru;

b) dispunerea prezentării unui plan de restabilire a conformității cu cerințele legale în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului;

c) solicitarea îmbunătățirii cadrului de administrare a riscurilor, a procedurilor, proceselor și controalelor implementate în vederea respectării dispozițiilor legale în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului;

d) transmiterea informațiilor relevante către autoritatea competentă din statul membru de origine al instituției financiare care derulează activitatea prin agent sau distribuitor;

e) plafonarea valorii maxime a transferurilor/monedei electronice vândute unui client/unitate de timp.

(18) Măsurile prevăzute la alin. (17) lit. a) și e) pot fi impuse până la remedierea deficiențelor identificate, dar fără a depăși un an.

(19) Amenzile încasate se fac venituri, la bugetul de stat, în cazul celor aplicate persoanelor juridice și respectiv la bugetul local, în cazul celor aplicate persoanelor fizice. Executarea se realizează în condițiile prevăzute de dispozițiile legale privind executarea silită a creanțelor fiscale.

Art. 28. – (1) Autoritatea de Supraveghere Financiară are atribuții exclusive de reglementare, supraveghere și control în ceea ce privește respectarea dispozițiilor prezentei legi de către instituțiile financiare aflate sub supravegherea sa, potrivit legislației proprii, inclusiv de către sucursalele instituțiilor financiare străine ce desfășoară activitate și au prezență fizică pe teritoriul României.

(2) Entitățile prevăzute la alin. (1) transmit Autorității de Supraveghere Financiară, orice informații solicitate în scopul supravegherii și controlului respectării dispozițiilor prezentei legi sau îndeplinirii altor atribuții legale.

(3) Supravegherea și controlul sunt realizate atât pe baza informațiilor și raportărilor furnizate de entitățile prevăzute la alin. (1), cât și prin acțiuni de control efectuate la sediul și la unitățile teritoriale ale acestora, prin personalul împuternicit în acest sens, ori de câte ori se consideră necesar.

(4) Atunci când se consideră necesar, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate solicita ca anumite verificări să fie efectuate de către auditorii entităților prevăzute la alin. (1), concluziile verificărilor urmând a fi

puse la dispoziția Autorității de Supraveghere Financiară, în termenele stabilite de către aceasta.

(5) Pentru aplicarea prezentei legi, Autoritatea de Supraveghere Financiară este singura autoritate în măsură a se pronunța asupra oportunității, a evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale.

(6) Autoritatea de Supraveghere Financiară poate să dispună entităților prevăzute la alin. (1) care încalcă dispozițiile prezentei legi, ale reglementărilor ori ale altor acte emise în aplicarea prezentei legi, recomandări, măsuri de remediere și/sau de sancționare prin reglementările emise potrivit competențelor statutare ale acesteia, în scopul reducerii riscurilor sau a înlăturării deficiențelor și a cauzelor acestora.

(7) Recomandările sau măsurile de remediere se pot emite/dispune independent sau concomitent cu aplicarea unor sancțiuni.

(8) Deciziile de sancționare sau de dispunere de măsuri sunt adoptate de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, sub semnătura președintelui Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 29. – (1) În aplicarea Regulamentului (UE) 2015/847 se desemnează în calitate de autorități responsabile cu supravegherea și controlul respectării dispozițiilor privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri:

a) Banca Națională a României, pentru entitățile pe care aceasta le supraveghează potrivit prevederilor art. 26;

b) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, pentru furnizorii de servicii poștale care prestează servicii de plată potrivit cadrului legislativ național aplicabil.

(2) Sunt exceptate de la aplicarea Regulamentului (UE) 2015/847 transferurile de fonduri prevăzute la art. 2 alin. (5) din Regulament, care îndeplinesc condițiile cumulative enumerate de respectivele prevederi.

(3) Banca Națională a României exercită competențele de supraveghere și control prevăzute la alin. (1) lit. a) cu aplicarea, în mod corespunzător, a dispozițiilor art. 27 alin. (3) – (19).

Art. 30. – (1) Autorizarea sau înregistrarea entităților care desfășoară activități de schimb valutar pe teritoriul României, altele decât cele ce fac obiectul supravegherii Băncii Naționale a României conform prezentei legi, se realizează de către Ministerul Finanțelor Publice, prin Comisia de autorizare a activității de schimb valutar, denumită în continuare *Comisia*.

(2) Dispozițiile legale referitoare la procedura aprobării tacite nu se aplică în cadrul procedurii de autorizare și/sau înregistrare a entităților prevăzute la alin. (1).

(3) Componența Comisiei prevăzute la alin. (1) se stabilește prin ordin comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului afacerilor interne și al președintelui Oficiului, din structura acesteia făcând parte cel puțin câte un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice, al Ministerului Afacerilor Interne și al Oficiului.

(4) Procedura de autorizare și/sau de înregistrare se stabilește prin hotărâre a Guvernului, elaborată de Ministerul Finanțelor Publice împreună cu Ministerul Afacerilor Interne și cu avizul Oficiului, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(5) Conversia valutară efectuată de intermediarii de pe piața de capital în numele clienților proprii, ca serviciu conexe asociat serviciilor principale de tranzacționare, nu se încadrează în activitatea prevăzută alin. (1).

Art. 31. – (1) Este interzisă desfășurarea activităților fără autorizare sau înregistrare de către următoarele entități: case de schimb valutar și de încasare a cecurilor de călătorie, furnizorii de servicii definiți conform art. 2 lit. 1), precum și furnizori de servicii de jocuri de noroc.

(2) Autoritățile competente prevăzute la art. 26 alin. (1) au obligația de a verifica dacă persoanele care dețin o funcție de conducere în cadrul entităților prevăzute la alin. (1) și persoanele care sunt beneficiarii reali ai acestor entități sunt persoane potrivite și competente, care pot proteja entitățile respective împotriva utilizării lor abuzive în scopuri infracționale.

(3) Autoritățile competente prevăzute la art. 26 alin. (1) au obligația de a adopta măsurile necesare, în ceea ce privește entitățile raportoare prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. e), f) și h) pentru a împiedica persoanele condamnate definitiv pentru infracțiunea de spălarea banilor sau de finanțare a terorismului să dețină o funcție de conducere în cadrul acestor entități sau să fie beneficiarii reali ai acestora.

Art. 32. – (1) În situațiile prevăzute de standardele tehnice de reglementare emise de Autoritatea Bancară Europeană, emitenții de monedă electronică și prestatorii de servicii de plată autorizați în alte state membre care desfășoară activitate pe teritoriul României în baza dreptului de stabilire sub altă formă decât prin intermediul unei sucursale, potrivit legislației aplicabile, stabilesc un punct unic de contact pe teritoriul României.

(2) Punctul unic de contact este mandatat de entitatea obligată din alte state membre să asigure respectarea, de către toate persoanele din România care prestează servicii în numele acesteia, a cerințelor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și facilitează exercitarea de către Banca Națională a României a funcției de supraveghere, inclusiv prin furnizarea, la cerere, de documente și informații.

(3) În aplicarea dispozițiilor alin. (2), punctul unic de contact îndeplinește funcțiile prevăzute în standardele tehnice de reglementare elaborate de Autoritatea Bancară Europeană.

CAPITOLUL VIII

Analiza și prelucrarea informațiilor cu caracter financiar, schimbul de informații și interzicerea divulgării

Art. 33. – (1) Oficiul solicită entităților raportoare, autorităților sau instituțiilor publice sau private, datele și informațiile necesare îndeplinirii atribuțiilor stabilite de lege. Datele și informațiile solicitate sunt transmise Oficiului exclusiv în format electronic și sunt prelucrate și utilizate în cadrul Oficiului în regim de confidențialitate, cu respectarea măsurilor de securitate ale prelucrărilor de date cu caracter personal.

(2) Entitățile raportoare, autoritățile și instituțiile publice și private sunt obligate să comunice direct Oficiului datele și informațiile solicitate, în formatul indicat de Oficiu, în termen de maximum 15 zile de la data primirii cererii, iar pentru cererile care prezintă un caracter de urgență, marcate în acest sens, în termenul indicat de Oficiu, chiar dacă acestea nu au transmis un raport de tranzacții suspecte în conformitate cu dispozițiile art. 6 alin. (1).

(3) În cazul solicitărilor de informații efectuate de Oficiu sau de alte autorități și instituții competente, prin care se verifică dacă entitățile raportoare au sau au avut în cursul unei perioade precedente de 5 ani o relație de afaceri cu anumite persoane și care este natura relației respective, entitățile raportoare sunt obligate să instituie sisteme care să le permită să răspundă în mod complet și rapid direct împuterniciților Oficiului sau ai altor autorități competente conform legii, prin canale sigure, care să garanteze confidențialitatea deplină a cererilor de informații.

(4) Secretul profesional și bancar la care sunt ținute entitățile raportoare, inclusiv cele prevăzute prin legi speciale, nu sunt opozabile Oficiului, cu excepția entităților prevăzute la alin. (5).

(5) Avocații vor aduce la îndeplinire dispozițiile prevăzute de prezenta lege, cu respectarea dispozițiilor prevăzute de Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, privind păstrarea secretului profesional.

(6) În scopul îndeplinirii obligațiilor legale ce revin Băncii Naționale a României și Autorității de Supraveghere Financiară, Oficiul furnizează, la cererea motivată a acestora, informații cu privire la persoane și entități care au asociat risc de spălare a banilor și finanțare a terorismului.

Art. 34. – (1) Oficiul analizează și prelucrează informațiile, iar atunci când se constată existența unor indicii de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, informează de îndată Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) Oficiul informează de îndată Serviciul Român de Informații cu privire la operațiunile suspecte de finanțare a terorismului.

(3) Oficiul informează cu privire la suspiciuni de săvârșire a altor infracțiuni decât cele de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului organele de urmărire penală și, după caz, alte autorități competente.

(4) Oficiul poate transmite, din proprie inițiativă, informații autorităților competente sau instituțiilor publice cu privire la situații de neconformitate a entităților raportoare, precum și la aspecte relevante în domeniul de activitate al acestora.

(5) Dacă Oficiul nu constată existența unor indicii de spălare a banilor, suspiciuni de finanțare a terorismului sau suspiciuni de săvârșire a altor infracțiuni decât cele de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, informațiile sunt păstrate în evidență timp de 5 ani de la momentul înregistrării în Oficiu. Dacă informațiile confidențiale păstrate în evidență nu sunt valorificate și completate timp de 5 ani, acestea se distrug și se șterg de drept din bazele de date.

(6) Identitatea persoanei fizice care a informat persoana fizică desemnată în conformitate cu art. 23 alin. (1), precum și a persoanei fizice care, în conformitate cu art. 23 alin. (1), a sesizat Oficiul, nu poate fi dezvăluită în cuprinsul informării.

(7) Sesizările anonime nu vor fi verificate și prelucrate.

(8) Organele de urmărire penală vor comunica, anual, Oficiului stadiul de rezolvare a informărilor transmise, precum și cuantumul sumelor aflate în conturile persoanelor fizice sau juridice pentru care s-a dispus blocarea, ca urmare a suspendărilor efectuate ori a măsurilor asigurătorii dispuse.

(9) Oficiul furnizează feed-back entităților raportoare, autorității vamale, precum și autorităților cu atribuții de control financiar, fiscal și celor de supraveghere prudentială, ori de câte ori este posibil, printr-o procedură considerată adecvată, referitor la eficacitatea și acțiunile întreprinse de Oficiu ca urmare a rapoartelor primite de la entitățile raportoare.

(10) Documentele transmise de Oficiu nu pot fi folosite ca probe în cadrul unor proceduri judiciare, civile sau administrative, cu excepția aplicării prevederilor art. 43.

Art. 35. – (1) La cererea autorităților competente la nivel național prevăzute la art. 34 alin. (1) – (3), motivată de suspiciuni de spălarea banilor, infracțiuni generatoare de bunuri supuse spălării banilor sau de finanțarea terorismului, Oficiul va disemina informațiile deținute către acestea.

(2) Decizia privind transmiterea informațiilor prevăzute la alin. (1) aparține Oficiului, iar în cazul netransmiterii, acesta motivează autorităților competente solicitante refuzul schimbului de informații.

(3) Cererea de informații cuprinde, în mod obligatoriu, cel puțin următoarele elemente: faptele relevante, contextul, motivele cererii și modul în care se vor utiliza informațiile furnizate.

(4) Autoritățile competente au obligația de a comunica Oficiului modul în care au fost utilizate informațiile transmise de acesta potrivit alin. (1).

(5) Oficiul poate refuza să facă schimb de informații prevăzute la alin. (1) în cazul în care există motive de fapt pentru a presupune că furnizarea unor astfel de informații ar avea un impact negativ asupra analizelor în curs de desfășurare, sau, în circumstanțe excepționale, în cazul în care divulgarea informațiilor ar fi în mod clar disproporționată față de interesele legitime ale unei persoane fizice sau juridice sau ar fi irelevantă în ceea ce privește scopurile pentru care a fost solicitată.

(6) Prevederile alin. (2) – (5) nu se aplică în situația cererilor de informații formulate de instituțiile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. c) în activitatea de realizare a securității naționale.

Art. 36. – (1) Oficiul poate face schimb de informații, din proprie inițiativă sau la cerere, în baza reciprocității, prin canale protejate de comunicare, cu instituții străine care au funcții asemănătoare sau cu alte autorități competente din alte state membre sau state terțe, care au obligația păstrării secretului în condiții similare, dacă asemenea comunicări sunt făcute în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor și a finanțării

terrorismului, inclusiv în ceea ce privește recuperarea produselor acestor infracțiuni.

(2) Schimbul de informații prevăzut la alin. (1) se realizează în mod spontan sau la cerere, fără deosebire de tipul de infracțiuni generatoare de bunuri supuse spălării banilor și chiar dacă tipul acestora nu a fost identificat la momentul efectuării schimbului de informații.

(3) Informațiile deținute de Oficiu de la o unitate de informații financiare prevăzută la alin. (1) pot fi transmise doar autorităților prevăzute la art. 34 alin. (1) și (3), numai cu autorizația prealabilă a unității de informații financiare care a furnizat informațiile și pot fi utilizate numai în scopul pentru care au fost solicitate.

(4) Atunci când Oficiul primește un raport de tranzacții suspecte care se referă la un alt stat membru, acesta este redirecționat cu promptitudine către unitatea de informații financiare din statul membru respectiv.

(5) Pentru a răspunde cererilor de informații în timp util, Oficiul exercită toate competențele stabilite de lege referitoare la primirea și analizarea informațiilor.

(6) Atunci când Oficiul primește o solicitare de la o unitate de informații financiare din alt stat membru, având ca obiect obținerea de informații suplimentare de la o entitate obligată stabilită pe teritoriul României și care desfășoară activitate pe teritoriul statului solicitant, aprobarea prealabilă se transferă cu promptitudine.

(7) În cazul în care Oficiul dorește să obțină informații suplimentare de la o entitate care își desfășoară activitatea pe teritoriul României și este stabilită într-un alt stat membru, formulează o cerere în acest sens către unitatea de informații financiare a statului membru în cauză.

(8) Oficiul poate refuza furnizarea acordului de diseminare a informațiilor transmise în baza alin. (1) dacă acesta va fi în afara scopului prevederilor prezentei legi sau ar putea împiedica o investigație penală, ar putea prejudicia interesele legitime ale unei persoane fizice sau juridice sau contravine sistemului juridic național sau suveranității, securității, intereselor naționale sau acordurilor internaționale, motivând corespunzător solicitantului refuzul.

(9) Cererea de informații cuprinde, în mod obligatoriu, cel puțin următoarele elemente: faptele relevante, contextul, motivele cererii și modul în care se vor utiliza informațiile furnizate.

Art. 37. – (1) Aplicarea prevederilor art. 6, art. 7 și art. 9 alin. (1) de către entitățile raportoare, directori sau angajați ai acestora nu constituie încălcare a unei restricții de divulgare impuse prin contract sau printr-un act cu putere de lege ori act administrativ și nu atrage niciun fel de răspundere pentru entitatea obligată sau angajații acesteia, chiar și în împrejurarea în care aceștia nu au cunoscut cu precizie tipul de activitate infracțională și indiferent dacă respectiva activitate a avut loc sau nu.

(2) Entitățile raportoare sunt obligate să asigure protecția angajaților și reprezentanților lor care raportează, fie la nivel intern, fie către Oficiu, suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, față de expunerea la amenințări, acțiuni ostile ori discriminatorii la locul de muncă, inclusiv să asigure confidențialitatea cu privire la identitatea acestora.

(3) Entitățile raportoare sunt obligate să instituie proceduri corespunzătoare pentru angajați sau persoanele aflate într-o poziție similară privind raportarea încălcărilor, la nivel intern, prin intermediul unui canal specific, independent și anonim, proporțional cu natura și dimensiunea entității obligate în cauză.

Art. 38. – (1) Este interzisă folosirea în scop personal de către salariații entităților raportoare a informațiilor confidențiale primite în temeiul prezentei legi, atât în timpul activității, cât și după încetarea acesteia.

(2) Entitățile raportoare, organele de conducere, de administrare și de control ale societății, directorii și angajații entităților acestora au obligația de a nu transmite, în afara condițiilor prevăzute de lege, informațiile deținute în legătură cu spălarea banilor și finanțarea terorismului și de a nu divulga clienților vizați și nici altor terți faptul că informațiile sunt în curs de transmitere, au fost sau vor fi transmise în conformitate cu art. 6 și art. 9 alin. (1), sau că este în curs sau ar putea fi efectuată o analiză privind spălarea banilor sau finanțarea terorismului.

(3) Săvârșirea următoarelor fapte în exercitarea atribuțiilor de serviciu nu constituie o încălcare a interdicției prevăzute la alin. (2):

a) transmiterea de informații între instituțiile de credit și instituțiile financiare din state membre cu condiția ca acestea să aparțină aceluiași grup sau între respectivele instituții și sucursalele și filialele deținute în proporție majoritară stabilite în state terțe cu condiția ca respectivele sucursale și filiale să respecte pe deplin politicile și procedurile la nivel de grup, inclusiv procedurile privind schimbul de

informații în cadrul grupului, iar aceste politici și proceduri la nivel de grup să fie conforme cu cerințele stabilite de prezenta lege;

b) transmiterea de informații între persoanele prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. e) și f) din state membre ori între acestea și entitățile similare din state terțe care impun condiții echivalente cu cele prevăzute în prezenta lege, care își desfășoară activitatea profesională în cadrul aceleiași persoane juridice ori al aceleiași structuri în care acționariatul, administrarea sau controlul de conformitate este comun;

c) transmiterea de informații între persoanele prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), e) și f), situate în state membre ori state terțe care impun cerințe echivalente cu cele din prezenta lege, în cazurile legate de același client sau de aceeași tranzacție derulată prin două sau mai multe dintre persoanele anterior menționate, cu condiția ca acestea să provină din aceeași categorie profesională și să li se aplice cerințe echivalente în privința secretului profesional și al protecției datelor cu caracter personal;

d) transmiterea, în cadrul unui grup, a informațiilor raportate către Oficiu referitoare la suspiciunea că bunurile/fondurile provin din activități infracționale sau au legătură cu finanțarea terorismului, cu excepția cazului în care Oficiul interzice acest lucru.

(4) Nu se consideră o încălcare a obligațiilor prevăzute la alin. (2) fapta persoanelor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. e) și f) care, în conformitate cu prevederile statutare, încearcă să descurajeze un client să desfășoare activități ilicite.

CAPITOLUL IX

Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor

Art. 39. – (1) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor este unitatea de informații financiare a României, de tip administrativ, cu sediul în municipiul București, organ de specialitate cu personalitate juridică, independent și autonom din punct de vedere operațional și funcțional, în subordinea Guvernului și în coordonarea prim-ministrului.

(2) Obiectul de activitate al Oficiului îl constituie primirea, analiza, prelucrarea și diseminarea informațiilor cu caracter financiar, supravegherea și controlul, conform legii, a entităților raportoare în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor și al finanțării terorismului.

(3) În îndeplinirea obiectului său de activitate, Oficiul:

a) primește rapoartele prevăzute în prezenta lege, precum și alte informații de la entități raportoare, autorități și instituții publice în legătură

cu spălarea banilor, infracțiuni generatoare de bunuri supuse spălării banilor și finanțarea terorismului;

b) colectează informațiile primite prin crearea de baze de date proprii;

c) solicită entităților raportoare, autorităților sau instituțiilor publice sau private, datele și informațiile necesare îndeplinirii atribuțiilor stabilite de lege, inclusiv informații clasificate;

d) evaluează, procesează și analizează informațiile primite;

e) dispune, în condițiile legii, suspendarea tranzacțiilor aflate în legătură cu o activitate suspectă de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului și poate dispune revocarea măsurii suspendării, în temeiul prevederilor prezentei legi;

f) diseminează rezultatele analizelor efectuate către autoritățile abilitate în condițiile prezentei legi;

g) păstrează în evidență informațiile dacă nu se constată existența unor indicii de spălare a banilor, suspiciuni de finanțare a terorismului sau suspiciuni de săvârșire a altor infracțiuni decât cele de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului;

h) informează alte autorități publice în legătură cu evoluții, amenințări, vulnerabilități, riscuri de spălare a banilor și/sau de finanțarea terorismului;

i) cooperează cu organismele de autoreglementare cu privire la modul de implementare a obligațiilor ce le revin în baza prezentei legi și a legislației secundare în domeniu;

j) emite instrucțiuni, recomandări și puncte de vedere pentru entitățile raportoare în vederea asigurării unei implementări eficiente a obligațiilor ce le revin în baza prezentei legi, inclusiv în sensul indicării ca suspectă a unei activități și/sau a suspendării efectuării unei tranzacții, pe baza transmiterii datelor de identificare ale unei persoane sau a unor indicatori sau tipologii specifice;

k) adoptă, prin ordin al președintelui, cel puțin următoarele regulamente/ghiduri în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului: regulamentul privind transmiterea informațiilor către Oficiu, regulamentul privind furnizarea de feedback entităților raportoare în legătură cu informațiile transmise Oficiului, ghidul privind indicatorii de suspiciune și tipologii, regulamentul privind înregistrarea entității raportoare în evidențele Oficiului, ghidul privind criteriile și regulile de recunoaștere a situațiilor de risc ridicat sau scăzut de spălare de bani și/sau de finanțare a terorismului;

l) primește notificările, primește și soluționează cererile de autorizare a efectuării unor tranzacții financiare, în cazul restricțiilor privind anumite transferuri de fonduri și servicii financiare având drept scop prevenirea proliferării nucleare;

m) supraveghează și controlează, entitățile raportoare cu privire la punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, în baza legislației în domeniu;

n) supraveghează și controlează entitățile raportoare din domeniul propriu de competență, cu privire la modul de implementare a obligațiilor ce le revin în baza prezentei legi și a legislației secundare în domeniu;

o) constată contravențiile și aplică sancțiunile entităților raportoare din domeniul propriu de competență prevăzute de prezenta lege, prin agenții constatatori proprii, prin proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor;

p) organizează instruirii în domeniul prevenirii utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului;

q) face schimb de informații, din proprie inițiativă sau la cerere, în baza reciprocității, cu instituții care au funcții asemănătoare sau cu alte autorități competente din alte state membre sau state terțe și care au obligația păstrării secretului în condiții similare, conform prevederilor legii;

r) face schimb de informații la nivel național cu autoritățile competente conform prevederilor prezentei legi;

s) publică raportul de activitate anual.

(4) Funcția de analiză vizează cel puțin analiza operațională, care se axează pe cazurile individuale și obiectivele specifice sau pe informațiile selectate adecvate în funcție de tipul și volumul informațiilor primite și de utilizarea preconizată a informațiilor după comunicarea acestora și analiza strategică pentru abordarea tendințelor și a practicilor recurente de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

(5) În vederea îndeplinirii obiectului său de activitate, Oficiul are acces, în mod direct, în timp util, la informațiile financiare, fiscale, administrative, precum și orice alte informații de la autorități de aplicare a legii și organe de urmărire penală, pentru îndeplinirea sarcinilor în mod corespunzător.

(6) Oficiul reprezintă România în domeniul propriu de competență și promovează schimbul de experiență în relațiile cu organizațiile și instituțiile internaționale de profil, cooperează cu unitățile de informații financiare străine, poate participa la activitățile organismelor internaționale de profil și poate fi membru al acestora.

(7) Oficiul poate încheia protocoale și/sau acorduri de cooperare cu autoritățile abilitate naționale, precum și cu instituții naționale din alte state sau internaționale care au atribuții asemănătoare și care au obligația păstrării secretului în condiții similare.

(8) Oficiul va comunica în scris Comisiei informațiile prevăzute la alin. (1).

Art. 40. – (1) În vederea exercitării atribuțiilor sale, Oficiul are constituit un aparat propriu format din personal contractual, la nivel central, a cărui organigramă este stabilită prin Regulamentul de organizare și funcționare a Oficiului, aprobat prin hotărâre a Guvernului și beneficiază de resurse financiare, umane și tehnice adecvate.

(2) Oficiul este condus de un președinte, care are calitatea de ordonator principal de credite, și de un vicepreședinte, numiți prin hotărâre a Guvernului. Președintele Oficiului este demnitar cu rang de secretar de stat. Vicepreședintele este demnitar cu rang de subsecretar de stat.

(3) Președintele și vicepreședintele Oficiului sunt numiți pentru un mandat de 4 ani, aceștia putând fi reînvestiți o singură dată, pentru încă 4 ani.

(4) Președintele și vicepreședintele trebuie să îndeplinească cumulativ, la data numirii, următoarele condiții:

a) să fie licențiați și să aibă cel puțin 10 ani vechime într-o funcție economică sau juridică;

b) să aibă cetățenia română și domiciliul în România;

c) să aibă capacitate deplină de exercițiu;

d) să se bucure de o înaltă reputație profesională;

e) să aibă experiență managerială de minimum 3 ani în funcții de conducere;

f) să nu fi fost sancționați disciplinar în ultimii 5 ani.

(5) În caz de absență ori de indisponibilitate a președintelui, atribuțiile acestuia sunt preluate de către vicepreședinte pe durata absenței sau a indisponibilității.

Art. 41. – (1) Angajarea personalului Oficiului se face pe bază de concurs sau examen, organizat potrivit reglementărilor legale în vigoare. Condițiile specifice necesare pentru ocuparea funcțiilor în cadrul Oficiului sunt stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare.

(2) Personalul Oficiului are obligația de a nu transmite informațiile confidențiale primite în timpul activității decât în condițiile legii. Obligația se menține pe termen nelimitat.

(3) Este interzisă folosirea în scop personal de către salariații Oficiului, a informațiilor confidențiale primite și prelucrate în cadrul Oficiului, atât în timpul activității, cât și după încetarea acesteia.

(4) Pentru verificarea îndeplinirii criteriilor de competență profesională și de performanță personalul Oficiului, este supus în fiecare an unei evaluări conform legii.

(5) Personalul Oficiului, răspunde disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu.

(6) Personalul Oficiului trebuie să fie absolvenți ai unei instituții de învățământ superior cu specializare economică sau juridică ori absolvenți cu studii medii, după caz, cu vechimea prevăzută de lege. Pentru activitatea informatică se pot angaja în funcția de analist financiar absolvenți ai unei instituții de învățământ superior de profil informatic, iar pentru activitatea de relații internaționale se pot angaja în funcția de analist financiar absolvenți ai unei instituții de învățământ superior cu specializare în limbi străine, comunicare și relații publice sau administrație publică.

(7) Vechimea în Oficiu este considerată vechime în specialitate.

(8) Forma și conținutul procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor și ale legitimațiilor de control vor fi stabilite prin ordin al președintelui Oficiului, care se publică în Monitorul Oficial al României.

(9) Agenții constatatori ai Oficiului beneficiază de protecția legii în exercitarea atribuțiilor de serviciu. La cererea motivată a agenților constatatori, Oficiul poate solicita organelor abilitate asigurarea protecției împotriva amenințărilor, violențelor și faptelor de ultraj.

(10) Pentru funcționarea Oficiului, Guvernul aprobă prin hotărâre, în condițiile legii, transmiterea în folosință a unor imobile din domeniul public al statului, în termen de 60 de zile de la data înregistrării cererii. De asemenea, Oficiul poate închiria, în condițiile legii, imobilele necesare funcționării în condiții optime.

(11) Pentru îndeplinirea obiectului de activitate, se alocă resurse corespunzătoare, inclusiv pentru cooperarea cu alte unități de informații financiare, în vederea aplicării tehnologiilor de ultimă generație, conform legislației naționale în vigoare, care să permită Oficiului confruntarea datelor cu datele altor instituții similare într-un mod anonim, precum și confruntarea datelor Oficiului de către unitățile de informații financiare din statele membre într-un mod anonim, prin asigurarea protecției complete a datelor cu caracter personal, cu scopul de a detecta în alte state membre

persoane care fac obiectul unor analize și de a identifica veniturile și fondurile acestora.

CAPITOLUL X

Răspunderi și sancțiuni

Art. 42. – (1) Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea civilă, disciplinară, contravențională, administrativă sau penală.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie în termen de 5 ani de la data săvârșirii faptei.

(3) Funcția de verificare și control exercitată de reprezentanții împuterniciți ai autorităților competente implică exercițiul autorității de stat.

Art. 43. – (1) Constituie contravenție următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să constituie infracțiuni:

a) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 6 alin. (1) – (3), art. 8 alin. (1), (3), (4) și (14), art. 9 alin. (1), art. 10, art. 11 alin. (1), (4) – (9), art. 13 alin. (1) – (6), art. 14 – 16, art. 17 alin. (1) – (3) și (6) – (14), art. 18 alin. (2), (3), (6) și (8), art. 19 alin. (1) – (4), (10) și (11), art. 21 alin. (1) – (3), art. 23 alin. (1) – (3), (5) și (6), art. 24 alin. (1) – (7) și (9), art. 26 alin. (5);

b) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 25;

c) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 7 alin. (1) – (5) și (7), art. 8 alin. (12), art. 26 alin. (4), art. 32 alin. (2) și art. 33 alin. (2) – (4);

d) neîndeplinirea obligației de raportare prevăzută la art. 6, atunci când organul de conducere, de administrare și de control al societății, director sau un angajat al entității raportoare a dezvăluit la nivel intern existența unor indicii sau certitudini despre faptul că o faptă sau o tranzacție a fost legată de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului;

e) obstrucționarea activității de control și supraveghere, inclusiv nefurnizarea, furnizarea cu întârziere sau furnizarea de date și informații eronate în aplicarea dispozițiilor prezentei legi;

f) neîndeplinirea obligației prevăzute la art. 37 alin. (2) și (3);

g) inițierea sau continuarea relației de afaceri sau executarea unor tranzacții cu încălcarea prevederilor prezentei legi.

(2) Pentru persoanele fizice, contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a), d) și g) se sancționează cu avertisment sau amendă de la 25.000 lei

la 150.000 lei, contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. b) se sancționează cu avertisment sau amendă de la 20.000 lei la 120.000 lei, iar contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. c), e) și f) se sancționează cu avertisment sau amendă de la 10.000 lei la 90.000 lei.

(3) Pentru persoanele juridice contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu avertisment sau cu amendă prevăzută la alin. (2) ale cărei limite maxime se majorează cu 10% din veniturile totale raportate la perioada fiscală încheiată, anterioară datei întocmirii procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției. Sancțiunile și măsurile pot fi aplicate membrilor organului de conducere și altor persoane fizice care sunt responsabile de încălcarea legii.

(4) Prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică sancțiunilor prevăzute la alin. (2), (3) și alin. (5).

(5) În situația în care oricare dintre contravențiile de la alin. (1) este săvârșită de o instituție financiară alta decât cele supravegheate de Banca Națională a României și dacă aceasta este gravă, repetată, sistematică sau o combinație a acestora, fără a fi săvârșită în astfel de condiții încât să constituie infracțiune, limitele superioare ale amenzilor prevăzute la alin. (2) și (3) se majorează astfel:

- a) pentru persoanele juridice cu 5.000.000 lei;
- b) pentru persoanele fizice cu 50.000 lei.

Art. 44. – (1) Pentru încălcări ale prevederilor prezentei legi pe lângă sancțiunea amenzii contravenționale, pot fi aplicate contravenientului una sau mai multe dintre următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

- a) confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenție;
- b) suspendarea avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități ori, după caz, suspendarea activității operatorului economic, pe o durată de la o lună la 6 luni;
- c) retragerea licenței sau a avizului pentru anumite operațiuni ori pentru activități de comerț exterior, pe o durată de la o lună la 6 luni sau definitiv;
- d) blocarea contului bancar pe o durată de la 10 zile la o lună;
- e) anularea avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități;
- f) închiderea sucursalei sau a altui sediu secundar;

g) o declarație publică în care se identifică persoana fizică sau juridică și natura încălcării;

h) un ordin prin care se impune persoanei fizice sau juridice să pună capăt comportamentului respectiv și să se abțină de la repetarea acestuia;

i) o interdicție temporară de a exercita funcții de conducere în entitățile raportoare împotriva oricărei persoane cu responsabilități de conducere într-o entitate obligată sau a oricărei alte persoane fizice declarate responsabilă de încălcare.

(2) Oficiul poate solicita motivat, autorităților și organismelor de autoreglementare prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. b), c) și e), precum și instituțiilor cu atribuții de autorizare a entităților raportoare pe care le supraveghează și controlează Oficiul, aplicarea sancțiunilor complementare.

(3) Pentru faptele prevăzute la alin. (1), autoritățile de supraveghere pot aplica suplimentar și măsuri sancționatorii specifice, potrivit competenței acestora.

(4) În măsura în care nu se dispune altfel, contravențiilor prevăzute de prezenta lege le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 7, art. 12, art. 27 și 28.

(5) Prin derogare de la prevederile art. 15 – 42 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în situația entităților supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, constatarea contravențiilor, aplicarea sancțiunilor contravenționale și complementare, precum și contestarea acestora se efectuează potrivit legislației proprii.

(6) Amenzile încasate se fac venituri, după caz, la bugetul de stat sau la bugetul local, potrivit legii. Executarea se realizează în condițiile prevăzute de dispozițiile legale privind executarea silită a creanțelor fiscale.

(7) Contravențiile se constată și se sancționează de reprezentanții împuterniciți ai autorităților prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. b) – d) sau de Autoritatea de Supraveghere Financiară, potrivit legislației proprii.

Art. 45. – Autoritățile competente conform art. 26 alin. (1) iau în considerare, atunci când stabilesc tipul și nivelul măsurilor sau sancțiunilor contravenționale/administrative aplicate, circumstanțe relevante, precum:

- a) frecvența, gravitatea și durata încălcării;
- b) gradul de responsabilitate a persoanei fizice sau juridice declarate responsabile;
- c) capacitatea financiară a persoanei fizice sau juridice declarate responsabilă, indicată de exemplu de venitul anual al persoanei fizice sau juridice declarate responsabilă;
- d) măsura în care persoana fizică sau juridică declarată responsabilă cooperează cu autoritatea competentă;
- e) încălcările anterioare comise de persoana fizică sau juridică declarată responsabilă;
- f) gradul de conformare la recomandările și planurile de măsuri formulate de către autoritățile abilitate prevăzute la art. 26 alin. (1) sau de reprezentanții împuterniciți anume de acestea;
- g) beneficiul obținut în urma încălcării de persoana fizică sau juridică declarată responsabilă, în măsura în care acesta poate fi determinat;
- h) pierderile produse terților prin încălcare, în măsura în care acestea pot fi determinate.

Art. 46. – (1) Autoritățile competente prevăzute la art. 26 alin. (1) au obligația de a publica pe site-ul lor oficial informații referitoare la numărul și tipul măsurilor sau sancțiunilor contravenționale/administrative aplicate pentru încălcarea dispozițiilor prezentei legi, devenite definitive, imediat după ce persoana sancționată este informată cu privire la decizia respectivă.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) includ tipul și natura încălcării, precum și identitatea persoanelor responsabile și sunt menținute pe site pentru o perioadă de 5 ani. Datele cu caracter personal incluse în informațiile publicate se păstrează pe site-ul oficial numai pentru o perioadă necesară în conformitate cu normele legale în vigoare aplicabile privind protecția datelor cu caracter personal.

(3) Autoritatea competentă poate considera publicarea datelor de identitate ale persoanelor responsabile ca fiind disproporționată, în urma unei evaluări de la caz la caz efectuate cu privire la proporționalitatea publicării acestor date sau în cazul în care publicarea pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o investigație aflată în desfășurare, situație în care autoritatea competentă:

- a) amână publicarea deciziei de impunere a măsurii sau a sancțiunii contravenționale/administrative până în momentul în care motivele nepublicării încetează;

b) publică decizia de impunere a măsurii sau a sancțiunii contravenționale/administrative cu titlu anonim, dacă publicarea cu titlu anonim asigură o protecție eficace a datelor cu caracter personal respective; în cazul unei decizii de publicare a măsurii sau a sancțiunii contravenționale/administrative cu titlu anonim, publicarea datelor relevante poate fi amânată o perioadă rezonabilă dacă se preconizează că, în cursul perioadei respective, motivele care au stat la baza publicării cu titlu anonim încetează;

c) nu publică decizia de impunere a măsurii sau a sancțiunii contravenționale/administrative, în cazul în care opțiunile prevăzute la lit. a) și b) sunt considerate insuficiente pentru a se asigura:

1. că nu va fi pusă în pericol stabilitatea piețelor financiare; sau
2. proporționalitatea publicării deciziei în cazurile în care măsurile respective sunt considerate a fi de natură minoră.

Art. 47. – (1) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 38 alin. (1) și (2) și art. 41 alin. (2) și (3) constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(2) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 31 alin. (1) constituie infracțiune și se pedepsește conform Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 48. – Autoritățile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a) transmit, după caz, Autorității europene de supraveghere, Autorității bancare europene, Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale, Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe:

a) toate informațiile necesare ca acestea să-și îndeplinească sarcinile din domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei, Regulamentului (UE) nr. 1.094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei și, respectiv, Regulamentului (UE) nr. 1.095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității

europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei;

b) toate sancțiunile administrative și măsurile impuse în conformitate cu art. 27 și art. 28 instituțiilor de credit și instituțiilor financiare, inclusiv contestațiile cu privire la acestea și rezultatul lor.

Art. 49. – (1) Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani:

a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;

b) ascunderea ori disimularea adevăratei naturi, a provenienței, a situației, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;

c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri de către o altă persoană decât subiectul activ al infracțiunii din care provin bunurile, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni.

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) Dacă fapta a fost săvârșită de o persoană juridică, pe lângă pedeapsa amenzii, instanța aplică, după caz, una sau mai multe dintre pedepsele complementare prevăzute la art. 136 alin. (3) lit. a) – c) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Cunoașterea provenienței bunurilor sau scopul urmărit trebuie stabilită/stabilit din circumstanțele faptice obiective.

(5) Dispozițiile alin. (1) – (4) se aplică indiferent dacă infracțiunea din care provine bunul a fost comisă pe teritoriul României sau în alte state membre sau state terțe.

Art. 50. – În cazul în care s-a săvârșit o infracțiune de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie, în condițiile Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 51. – (1) În cazul infracțiunilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului se aplică dispozițiile privind confiscarea bunurilor din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dacă bunurile supuse confiscării nu se găsesc, se confiscă echivalentul lor în bani sau bunurile dobândite în locul acestora.

(3) Veniturile sau alte beneficii materiale obținute din bunurile prevăzute la alin. (2) se confiscă.

(4) Dacă bunurile supuse confiscării nu pot fi individualizate față de bunurile dobândite în mod legal, se confiscă bunuri până la concurența valorii bunurilor supuse confiscării.

(5) Dispozițiile alin. (4) se aplică în mod corespunzător și veniturilor sau altor beneficii materiale obținute din bunurile supuse confiscării, ce nu pot fi individualizate față de bunurile dobândite în mod legal.

Art. 52. – Hotărârea judecătorească definitivă privind infracțiunea de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului se comunică Oficiului.

CAPITOLUL XI

Dispoziții privind modificarea și completarea unor acte normative

Art. 53. – Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 6 alineatul (2), literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) datele de identificare a membrilor asociați: numele, prenumele, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate pentru persoanele fizice, denumirea și codul de identificare fiscală a persoanei juridice asociate și, după caz, domiciliul sau reședința ori adresa sediului social;

.....
 c) denumirea asociației: denumirea va conține în mod obligatoriu cuvântul «asociație». Denumirea exprimată într-o limbă străină va cuprinde și traducerea în limba română.”

2. La articolul 6, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul în care din asociație fac parte persoane ale căror nume sau ale căror denumiri sunt redactate într-o altă grafie decât cea latină, numele sau denumirile sunt transliterate în grafia latină, conform actelor de identitate respectiv actelor de înființare emise de autoritățile statului de apartenență ori statului român și sunt folosite în forma astfel transliterată ori de câte ori aceste persoane sunt prevăzute în documentele oficiale ale asociației.”

3. La articolul 7 alineatul (2), după litera c) se introduc două noi litere, literele c¹) și c²), cu următorul cuprins:

„c¹) copii certificate pentru conformitate cu originalul ale actelor doveditoare ale identității membrilor asociați;

c²) declarație pe propria răspundere, încheiată în formă autentică, a persoanei care, în temeiul alin. (1), formulează cererea de înscriere, care cuprinde datele de identificare a beneficiarilor reali ai asociației, în sensul reglementărilor din domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului. Datele de identificare ale beneficiarului real sunt: numele, prenumele, data nașterii, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate, cetățenia, domiciliul sau reședința;”

4. La articolul 7, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul în care documentele prevăzute la alin. (2) lit. c) și c¹) sunt redactate într-o limbă străină, ele se depun în copie certificată, însoțite de traducerea legalizată efectuată de un traducător autorizat.”

5. La articolul 13, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În vederea înscrierii filialei, reprezentantul asociației depune la judecătoria în a cărei circumscripție urmează să-și aibă sediul filiala, cererea de înscriere, împreună cu hotărârea de constituire a filialei, statutul, actul constitutiv, actele doveditoare ale sediului și patrimoniului inițial ale acesteia, precum și copii certificate pentru conformitate cu originalul ale actelor doveditoare ale identității membrilor filialei. Dispozițiile art. 6, art. 7 alin. (2¹) și ale art. 9 – 12 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

6. La articolul 13¹, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Sucursalele își pot desfășura activitatea numai după înscrierea lor în Registrul asociațiilor și fundațiilor. Cererea de înscriere, însoțită de hotărârea adunării generale se va depune la grefa judecătorei în a cărei circumscripție își are sediul asociația, prevederile art. 8 – 12 se aplică în mod corespunzător.”

7. La articolul 15, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Activul patrimonial inițial al fundației trebuie să includă bunuri în natură sau în numerar, a căror valoare totală să fie de cel puțin 100 de ori salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, la data constituirii fundației.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul fundațiilor al căror scop exclusiv, sub sancțiunea dizolvării pe cale judecătorească, este efectuarea operațiunilor de colectare de fonduri care să fie puse la dispoziția altor asociații sau fundații, în vederea realizării de programe de către acestea din urmă, activul patrimonial inițial poate avea o valoare totală de cel puțin 20 de ori salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată.”

8. La articolul 16 alineatul (2), literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) datele de identificare a fondatorului sau, după caz, a fondatorilor: numele, prenumele, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate pentru persoanele fizice, denumirea și codul de identificare fiscală a persoanei juridice și, după caz, domiciliul/reședința ori adresa sediului social;

.....
c) denumirea fundației: denumirea va conține în mod obligatoriu cuvântul «fundație». Dispozițiile art. 6 alin. (2) lit. c) teza a II-a se aplică în mod corespunzător.”

9. La articolul 16, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul în care numele sau denumirile fondatorilor sunt redactate într-o altă grafie decât cea latină, acestea sunt transliterate în grafia latină, conform actelor de identitate respectiv actelor de înființare emise de autoritățile statului de apartenență ori statului român și sunt folosite în forma astfel transliterată ori de câte ori aceste persoane sunt prevăzute în documentele oficiale ale fundației.

(2²) Dispozițiile alin. (2¹) se aplică în mod corespunzător în cazul membrilor consiliului director al fundației.”

10. La articolul 17 alineatul (2), după litera c) se introduc două noi litere, literele c¹) și c²), cu următorul cuprins:

„c¹) copii certificate pentru conformitate cu originalul ale actelor doveditoare ale identității fondatorilor și membrilor consiliului director;

c²) declarație pe propria răspundere, încheiată în formă autentică, a persoanei prevăzute la art. 16 alin. (2) lit. h), care cuprinde datele de identificare a beneficiarilor reali ai fundației, în sensul reglementărilor din domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului. Dispozițiile art. 16 alin. (2) lit. a) se aplică în mod corespunzător. Datele de identificare ale beneficiarului real sunt: numele, prenumele, data nașterii, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate, cetățenia, domiciliul sau reședința;”

11. La articolul 17, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dispozițiile art. 7 alin. (1), alin. (2¹), (3) – (3⁵) și alin. (4), ale art. 8 – 12 și ale art. 14 se aplică în mod corespunzător.”

12. La articolul 27², litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) verifică, cel puțin o dată pe an, modul în care este administrat patrimoniul asociației;”

13. După articolul 27² se introduce un nou articol, articolul 27³, cu următorul cuprins:

„Art. 27³. – Asociațiile au obligația de a păstra cel puțin 5 ani registrele tranzacțiilor efectuate.”

14. La articolul 31, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dispozițiile art. 27 – 27³ se aplică în mod corespunzător.”

15. Titlul capitolului IV se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL IV

Modificarea actului constitutiv, a statutului ori a beneficiarului real al asociației sau fundației. Fuziunea și divizarea”

16. După articolul 34³ se introduc două noi articole, articolele 34⁴ și 34⁵, cu următorul cuprins:

„Art. 34⁴. – (1) Anual sau ori de câte ori intervine o modificare privind datele de identificare a beneficiarului real, asociația sau fundația are obligația de a comunica Ministerului Justiției, datele de identificare ale beneficiarului real, în vederea înregistrării actualizării evidenței privind beneficiarii reali ai asociațiilor și fundațiilor.

(2) În acest scop, consiliul director al asociației sau fundației împuternicește o persoană fizică pentru a comunica, printr-o declarație pe propria răspundere, încheiată în formă autentică, datele de identificare ale beneficiarului real.

(3) Declarația anuală prevăzută la alin. (1) se comunică Ministerului Justiției până la data de 15 ianuarie.

(4) Dacă intervine o modificare privind datele de identificare a beneficiarului real, declarația prevăzută la alin. (1) se depune în termen de 30 zile de la data la care aceasta a intervenit.

Art. 34⁵. – (1) Nerespectarea de către o asociație sau fundație a obligației prevăzute la art. 34⁴ constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 200 lei la 2.500 lei.

(2) Constatarea contravenției prevăzute la alin. (1) se face de către Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor prin agenți constatați proprii.

(3) Contravenientul are obligația ca în termen de 30 zile de la comunicarea procesului-verbal de constatare a contravenției prevăzută la alin. (1) să comunice datele de identificare ale beneficiarului real.

(4) În procesul-verbal de constatare a contravenției se înscrie o mențiune privind obligația prevăzută la alin. (3).

(5) Procesul-verbal se comunică contravenientei, precum și Ministerului Justiției în vederea înregistrării în evidența privind beneficiarii reali ai asociațiilor și fundațiilor.

(6) Necomunicarea de către o asociație sau fundație a datelor de identificare ale beneficiarului real, în vederea înregistrării actualizării evidenței privind beneficiarii reali ai asociațiilor și fundațiilor, dacă aceasta a fost anterior sancționată pentru nerespectarea dispozițiilor prevăzute la art. 34⁴, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 lei la 5.000 lei.

(7) Contravenientul sancționat potrivit alin. (6) are obligația ca în termen de 30 zile de la comunicarea procesului-verbal de constatare a

contravenției prevăzută la alin. (6) să comunice datele de identificare ale beneficiarului real.

(8) În procesul-verbal de constatare a contravenției prevăzute la alin. (6) se înscrie o mențiune privind obligația prevăzută la alin. (7), cât și sancțiunea aplicabilă în cazul necomunicării datelor de identificare ale beneficiarului real, în termen de 30 zile de la momentul comunicării acestuia, respectiv dizolvarea asociației sau fundației potrivit art. 56 alin. (1¹) sau, după caz, art. 59. Dispozițiile alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

(9) Contravențiilor prevăzute de prezenta ordonanță le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

17. La articolul 38 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, litera d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) valoarea activului patrimonial pe fiecare dintre cei 3 ani anteriori în parte este cel puțin egală cu valoarea patrimoniului inițial/de 3 ori valoarea salariului brut pe țară garantat în plată;”

18. La articolul 39 alineatul (1¹), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) datele de identificare ale persoanelor fizice: numele, prenumele, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate, respectiv denumirea, sediul și codul de identificare fiscală a persoanelor juridice, cu care asociația sau fundația colaborează în mod frecvent în vederea realizării obiectului său de activitate pentru care aceasta solicită recunoașterea statutului de utilitate publică;”

19. La articolul 56, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 56. – (1) Asociația se dizolvă, prin hotărâre judecătorească, la cererea Ministerului Public sau a oricărei alte persoane interesate.”

20. La articolul 56, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul necomunicării datelor de identificare ale beneficiarului real în termenul prevăzut la art. 34⁵ alin. (7), asociația se dizolvă, prin hotărâre judecătorească, la cererea Ministerului Public sau a Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor.”

21. La articolul 56, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Cauza de dizolvare prevăzută la alin. (1¹) poate fi înlăturată înainte de a se pune concluzii în fond.”

22. La articolul 60, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care asociația sau fundația a fost dizolvată pentru motivele prevăzute la art. 56 alin. (1) lit. a) – c) sau art. 56 alin. (1¹), bunurile rămase după lichidare vor fi preluate de către stat, prin Ministerul Finanțelor Publice, sau, după caz, de comuna sau orașul în a cărui rază teritorială asociația sau fundația își avea sediul, dacă aceasta din urmă era de interes local.”

23. La articolul 73, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Registrul național se ține de Ministerul Justiției prin direcția de specialitate, în format electronic.”

24. La articolul 74, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 74. – (1) În scopul constituirii și funcționării Registrului național, instanțele judecătorești sunt obligate ca, din oficiu, să comunice electronic Ministerului Justiției copii de pe hotărârile judecătorești rămase definitive privind constituirea, modificarea și încetarea oricărei asociații, fundații sau federații, precum și de pe înscrisurile doveditoare, în termen de 3 zile de la data rămânerii definitive a fiecărei hotărâri judecătorești. În același termen, instanțele judecătorești vor efectua transferul înscrierilor cuprinse în registrele speciale ținute de acestea către serverul central instalat la sediul Ministerului Justiției.”

25. La articolul 75, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 75. – (1) Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial este public, cu excepția datelor care se supun reglementărilor privind protecția datelor cu caracter personal și a datelor din evidența privind beneficiarii reali ai asociațiilor și fundațiilor.

(2) Ministerul Justiției eliberează, pe cheltuiala persoanei solicitante, copii certificate de pe înregistrările efectuate în Registrul național și de pe înscrisurile doveditoare, cu excepția datelor care se supun reglementărilor privind protecția datelor cu caracter personal.”

Art. 54. – Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. La articolul 8, litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) numărul și valoarea nominală a acțiunilor;”

2. Articolul 91 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 91. – (1) În societatea pe acțiuni, capitalul social este reprezentat prin acțiuni nominative emise de societate.

(2) Felul acțiunilor va fi determinat prin actul constitutiv. Acțiunile nominative pot fi emise în formă materială, pe suport hârtie, sau în formă dematerializată, caz în care se înregistrează în registrul acționarilor.”

3. La articolul 92, alineatele (2) și (4) se abrogă.

4. La articolul 94, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 94. – (1) Acțiunile trebuie să fie de o egală valoare; ele acordă proprietarilor drepturi egale.”

5. La articolul 98, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 98. – (1) Dreptul de proprietate asupra acțiunilor emise în formă materială se transmite prin declarație făcută în registrul acționarilor și prin mențiunea făcută pe titlu, semnată de cedent și de cesionar sau de mandatarii lor. Dreptul de proprietate asupra acțiunilor emise în formă dematerializată se transmite prin declarație făcută în registrul acționarilor, semnată de cedent și de cesionar sau de mandatarii lor. Prin actul constitutiv se pot prevedea și alte forme de transmitere a dreptului de proprietate asupra acțiunilor.”

6. Articolul 99 se abrogă.

7. La articolul 99¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 99¹. – (1) Constituirea de ipotecă mobiliară asupra acțiunilor se face prin înscris sub semnătură privată, în care se vor arăta cuantumul

datoriei, valoarea și categoria acțiunilor cu care se garantează, iar în cazul acțiunilor emise în formă materială, și prin menționarea ipotecii pe titlu, semnată de creditor și debitorul acționar sau de mandatarii acestora.”

8. La articolul 100, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care nici în urma acestei somații acționarii nu vor efectua vărsămintele, consiliul de administrație, respectiv directoratul, va putea decide fie urmărirea acționarilor pentru vărsămintele restante, fie anularea acestor acțiuni.”

9. La articolul 102, alineatul (3) se abrogă.

10. La articolul 113, litera i¹) se abrogă.

11. La articolul 117, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Convocarea poate fi făcută și numai prin scrisoare recomandată sau, dacă actul constitutiv permite, prin scrisoare transmisă pe cale electronică, având încorporată, atașată sau logic asociată semnătura electronică extinsă, expediată cu cel puțin 30 de zile înainte de data ținerii adunării, la adresa acționarului, înscrisă în registrul acționarilor. Schimbarea adresei nu poate fi opusă societății, dacă nu i-a fost comunicată în scris de acționar.”

12. Articolul 122 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 122. – În cazul societăților închise, prin actul constitutiv se poate conveni ținerea adunărilor generale și prin corespondență.”

13. La articolul 123, alineatul (1) se abrogă.

14. La articolul 177 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) un registru al acționarilor care să arate, după caz, numele și prenumele, codul numeric personal, denumirea, domiciliul sau sediul acționarilor, precum și vărsămintele făcute în contul acțiunilor. Evidența acțiunilor tranzacționate pe o piață reglementată/sistem alternativ de tranzacționare se realizează cu respectarea legislației specifice pieței de capital;”

15. La articolul 201, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 201. – (1) Situațiile financiare se întocmesc potrivit normelor prevăzute pentru societatea pe acțiuni, prevederile art. 185 aplicându-se în mod corespunzător.”

16. Articolul 270 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 270. – (1) Sumele cuvenite acționarilor, neîncasate în termen de două luni de la publicarea situației financiare, vor fi depuse la o bancă sau la una dintre unitățile acesteia, cu arătarea numelui și prenumelui acționarului.

(2) Plata se va face persoanei arătate.”

17. La articolul 270³, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Contravențiilor prevăzute de prezenta lege le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

18. La articolul 273, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) predă titularului acțiunile înainte de termen sau predă acțiuni liberate în total sau în parte, în afară de cazurile stabilite de lege;”

Art. 55. – Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 61, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor transmite lunar către ANAF rapoartele pentru tranzacții cu sume în numerar, rapoartele privind transferurile externe în și din conturi și rapoartele privind activitățile de remitere de bani primite de la entitățile raportoare care au obligația transmiterii informațiilor respective către Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor.”

2. După articolul 62 se introduce un nou articol, articolul 62¹, cu următorul cuprins:

„Accesul organului fiscal central la informații privind combaterea spălării banilor

Art. 62¹. – În vederea implementării prevederilor Directivei (UE) 2016/2258 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește accesul autorităților fiscale la informații privind combaterea spălării banilor, entitățile raportoare care intră sub incidența legislației pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului pun la dispoziția organului fiscal central, la cerere, în cadrul termenului de păstrare prevăzut de lege, informații și documente privitoare la:

- a) mecanismele și procedurile în baza cărora aplică măsurile de precauție privind clientela;
- b) identificarea clientului și a beneficiarului real;
- c) evaluarea scopului și naturii dorite a relației de afaceri;
- d) monitorizarea relației de afaceri;
- e) evidențele tranzacțiilor.”

CAPITOLUL XII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 56. – (1) Persoanele juridice supuse obligației de înregistrare în Registrul Comerțului, cu excepția regiilor autonome, companiilor și societăților naționale și societăților deținute integral sau majoritar de stat, depun la înmatriculare, anual, sau ori de câte ori intervine o modificare o declarație privind beneficiarul real al persoanei juridice, în vederea înregistrării în Registrul Beneficiarilor Reali al Societăților.

(2) Declarația pe proprie răspundere a reprezentantului legal al persoanei juridice prevăzute la alin. (1) cuprinde datele de identificare ale beneficiarilor reali, precum și modalitățile în care se exercită controlul asupra persoanei juridice.

(3) Datele de identificare ale beneficiarului real în sensul alin. (1) sunt: numele, prenumele, data nașterii, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate, cetățenia, domiciliul sau reședința.

(4) Declarația anuală se depune la oficiul registrului comerțului în care este înmatriculată persoana juridică în termen de 15 zile de la aprobarea situațiilor financiare anuale, iar dacă intervine o modificare privind datele de identificare ale beneficiarului real, declarația se depune în termen de 15 zile de la data la care aceasta a intervenit.

(5) Declarația prevăzută la alin. (1) se poate da în fața reprezentantului oficiului registrului comerțului sau se poate depune în formă autentică, personal sau prin reprezentant.

Art. 57. – (1) Nerespectarea de către reprezentantul legal al persoanelor juridice prevăzute la art. 56 alin. (1) a obligației de depunere a declarației privind datele de identificare ale beneficiarului real constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei. Procesul-verbal de constatare a contravenției se comunică oficiului registrului comerțului, în acesta fiind consemnat că nedepunerea declarației atrage dizolvarea societății, în condițiile art. 237 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dacă în termen de 30 de zile de la data aplicării sancțiunii contravenționale reprezentantul persoanei juridice prevăzute la art. 56 alin. (1) nu a depus declarația privind datele de identificare ale beneficiarului real, la cererea Oficiului Național al Registrului Comerțului, tribunalul, sau după caz, tribunalul specializat va putea pronunța dizolvarea societății. Cauza de dizolvare poate fi înlăturată înainte de a se pune concluzii în fond. Dispozițiile art. 237 alin. (4) – (13) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin.(1) se realizează de către organele cu atribuții de control ale Ministerului Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală și ale unităților sale teritoriale. Constatarea contravenției prevăzute la alin. (1) se poate face și de către Oficiu, prin agenți constatați proprii.

Art. 58. – (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Oficiul va prezenta Guvernului spre aprobare Regulamentul de organizare și funcționare a Oficiului.

(2) Până la adoptarea regulamentului de organizare și funcționare prevăzut la alin. (1), Oficiul va funcționa potrivit propriului Regulament de organizare și funcționare existent la data intrării în vigoare a prezentei legi, în măsura în care nu contravine acesteia.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei legi, mandatul membrilor Plenului Oficiului încetează. Încetarea mandatului se constată prin hotărâre a Guvernului în termen de 10 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi. Președintele Oficiului, în funcție la data intrării în vigoare a legii, își exercită mandatul până la numirea unui nou președinte în condițiile prezentei legi.

Art. 59. – (1) În termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritățile de supraveghere și organismele de autoreglementare au obligația de a emite reglementări sectoriale în vederea aplicării dispozițiilor prezentei legi.

(2) La solicitarea autorităților de supraveghere și a organismelor prevăzute la alin. (1), Oficiul emite puncte de vedere cu privire la reglementările sectoriale propuse.

(3) În aplicarea prezentei legi, Banca Națională a României și Autoritatea de Supraveghere Financiară, emit reglementări sectoriale prin care stabilesc cerințe cu privire la:

- a) măsuri de cunoaștere a clientelei;
- b) cadrul de control intern, inclusiv politici, proceduri și sisteme ale entităților raportoare;
- c) recrutarea, instruirea și verificarea profesională a angajaților;
- d) măsuri de reducere a riscului de spălare a banilor sau finanțare a terorismului și remediere a deficiențelor, inclusiv măsuri privind obligațiile de raportare, după caz.

(4) Entitățile raportoare aflate în supravegherea Băncii Naționale a României, Autorității de Supraveghere Financiară și Oficiului respectă orientările emise de Autoritățile Europene de Supraveghere, potrivit reglementărilor, instrucțiunilor și/sau precizărilor pe care le emit acestea.

Art. 60. – (1) Ordinul Președintelui prevăzut la art. 8 alin. (11) va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Până la intrarea în vigoare a ordinului prevăzut la alin. (1), entitățile raportoare vor transmite rapoartele stabilite la art. 6 și 7 conform Deciziei Plenului Oficiului nr. 2742/2013 privind forma și conținutul Raportului de tranzacții suspecte, ale Raportului de tranzacții de numerar și ale Raportului de transferuri externe și a Deciziei Plenului Oficiului nr. 673/2008 pentru aprobarea Metodologiei de lucru privind transmiterea rapoartelor de tranzacții cu numerar și a rapoartelor de transferuri externe, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Entitățile raportoare se conformează obligațiilor ce le revin potrivit prezentei legi, în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

(4) Persoanele care la data intrării în vigoare a prezentei legi ocupă funcția de consilier al Președintelui, se consideră reîncadrate pe funcția de analist financiar gradul I, fără îndeplinirea condițiilor de studii și vechime în specialitate economică sau juridică.

(5) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare, la Capitolul II, lit. A, punctul II, subpunctul 3 litera a), nr. crt. 1 din tabel, sintagma „Consilier/Director general” se înlocuiește cu sintagma „Director general”.

(6) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, la poziția 39 a literei B, sintagma *Membru al plenului* se înlocuiește cu sintagma *Vicepreședinte*.

Art. 61. – (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se interzice emiterea de noi acțiuni la purtător și efectuarea de operațiuni cu acțiunile la purtător existente.

(2) Acțiunile la purtător emise anterior intrării în vigoare a prezentei legi vor fi convertite în acțiuni nominative conform prevederilor alin. (3) și (4) și actul constitutiv actualizat va fi depus la oficiul registrului comerțului.

(3) Deținătorii cu orice titlu de acțiuni la purtător le vor depune la sediul societății emitente în termen de 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) La data expirării termenului prevăzut la alin. (3), consiliul de administrație al societății va înscrie pe titluri și în registrul acționarilor numele, prenumele, codul numeric personal și domiciliul acționarului persoană fizică, sau denumirea, sediul, numărul de înmatriculare și codul unic de înregistrare ale acționarului persoană juridică, după caz.

(5) Acțiunile la purtător nedepuse la sediul societății emitente se anulează de drept la data expirării termenului prevăzut la alin. (3), cu consecința reducerii corespunzătoare a capitalului social.

(6) Neîndeplinirea, până la expirarea termenului prevăzut la alin. (4), a obligației de conversie de către societățile pe acțiuni și în comandită pe acțiuni atrage dizolvarea acestora.

(7) La cererea oricărei persoane interesate, precum și a Oficiului Național al Registrului Comerțului, tribunalul, sau, după caz, tribunalul specializat va putea pronunța dizolvarea societății. Cauza de dizolvare poate fi înlăturată înainte de a se pune concluzii în fond, instanța putând acorda un termen în acest scop.

(8) Dispozițiile art. 237 alin. (4) – (13) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

Art. 62. – (1) În termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, societățile înregistrate până la data intrării în vigoare a prezentei legi în registrul comerțului, cu excepția companiilor și societăților naționale, precum și a societăților deținute integral sau majoritar de stat, depun, prin grija reprezentantului legal, spre înregistrare în Registrul Beneficiarilor Reali ai Societăților, ținut de Oficiul Național al Registrului Comerțului, o declarație privind datele de identificare a beneficiarilor reali.

(2) Nerespectarea de către administratorul care reprezintă societatea a obligației prevăzute la alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei.

(3) Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii prevăzute la alin. (2) se realizează de către organele cu atribuții de control ale Ministerului Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală și ale unităților sale teritoriale. Constatarea contravenției prevăzute la alin. (2) se poate face și de către Oficiu, prin agenți constatați proprii.

Art. 63. – În termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, asociațiile și fundațiile au obligația completării documentelor conform cerințelor prevăzute la art. 6, 7, art. 16 și 17 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, prevederile art. 7 aplicându-se în mod corespunzător. La expirarea termenului, asociațiile și fundațiile care nu s-au conformat obligației se dizolvă, prin hotărâre judecătorească, la cererea Ministerului Public sau a oricărei alte persoane interesate în condițiile prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările, precum și cu cele aduse prin prezenta lege.

Art. 64. – În termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, se operaționalizează registrele beneficiarilor reali prevăzute de prezenta lege.

Art. 65. – La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 12 octombrie 2012, cu modificările și completările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 594/2008 privind aprobarea Regulamentului de aplicare a prevederilor Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 13 iunie 2008, cu modificările ulterioare;

c) Decizia Plenumului Oficiului nr. 496/2006 pentru aprobarea Normelor privind prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism, standardele de cunoaștere a clientelei și control intern pentru entitățile raportoare care nu sunt supuse supravegherii prudențiale a unor autorități, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 19 iulie 2006, cu completările ulterioare.

*

* *

Prezenta lege transpune:

- *Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 141 din 05 iunie 2015*

și

- *Directiva (UE) 2016/2258 a Consiliului din 6 decembrie 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește accesul autorităților fiscale la informații privind combaterea spălării banilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 342 din 16 decembrie 2016.*

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 147 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

**PREȘEDINTELE
SENATULUI**

ION-MARCEL CIOLACU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București,
Nr.